

CONCETTA LA MAZZA

Piec dabasu zyla.

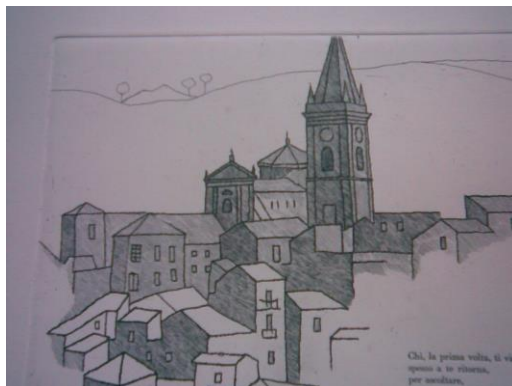

Biografeja

Konceta La Mazazys dzims Novarā di Sicilijā 1936. godā, Domeniko La Mazazys i Terezis testamenta pyrmdzymušais. 1950. godā piec cīššonys "pīškieršonys" perioda muotis tantei jis sasnēdze vacuokim Domodossolā, kur vēļ dzeivoj kūpā ar veiru Džuzepu. Jam ir treis bārni: Armando, Luciano i Daniela. Naseņ pruoṭā puorlīcynūšuo gribiešona atguoduot sovu Novaresu bierneibu i ite ir ituo intimuo, personeiguo, bet pylna ar anekdotu i atsauču iz ituo laikmata vidi pylna dzemdeibu: vaļsts, lauku, lauku, irodumi, tōs teritorijas tradicijas tymsajā Ūtrō pasaules kara godūs.

100 doc#1281 Prīkšrūceiga raksteišonys energeja.

Mozuo konceta ir uztycāta onkulim i spīsti dzeivuot Kastrangejā kačam paceli nu vaļsts i sābru Kastrangejā. Tai jis apceļoj sovū personeigū caur Kruci vīntuleibā kara cītūs godūs storp bodu, laika nazynuošonu, pōrticeibu un ļaunprōteibu. Piec kara naizbāgamuo emigraceja i suokums, dabiski gryuts, Zīmeļūs.

Tys vyss teik stuosteits caur meitinis skatīni, kas puorsaver sovys atminis augšonys fazis i kas ar puorsteidzūšu svaigumu i pluonu ironejis pavedīņs dūd mums laseišonys prīcu - beidzūt - emblematisks myusu saimis kūpīnys stuosts, spiejeigs iz aizraujūšu. mes dzili i tys pīdar kotram nu myusu.

Itymā Concetta La Mazazys eisajā romanā raksteišona izjauce kotru nūteikumu i atsagrīž pyrmajūs godūs, breivs nu sevkura formaluo shematisma, kū vierzej arkanys īkšejuo dzeiveiba, palīk par upi pylnā, kas puorlīcynoj, ir dvēselis muoceibys leits.

Antonijas un Mišeles tāli ir atmiņā palykti, taipat kai Novaras kai dvēseles, apjam un soldons kai cīts un cītais, palīk naaizmierstams.

Beidzūt gryutuo eja nu pusaudžu, kod nūteik naatgrīžamais, bet mozais jiedzīņs naatsasoka nu tragiska liktiņa, pasateicūt juos drūsmei i najaušam cereibai iz prīšku, pasateicūt acim, ka jī ir variejuši izavērt... uorpus 100 doc#1163. dabasu zyls!

NINO BELVEDERE

“Maņ suocēs kalvars. Drūši viņi tei beja 122 doc#1164, sōcēs 1938. goda vosora, maņ beja divi godi un atbrauce tanteņa mani pajimt. Auda maisā jis īlyka blūzi i divejus bikšu puori, tod ignorej vysu, kū es atstuoju sovu sātu. Es beju tik moza, ka navarieju apsazynuot, ka muns Via Kruci tū dīnu suoks.

Piec dabasu zyla.

100 doc#1281 Nūdalis Primo - Paterna sāta.

100 doc#1164 Niu tys ir vacs naapdzeivōts drups, kŭ nŭsmej ņkeļmeņi un ņgryude tarmŭs, bet, pyrms seņ, Novarā, piļsāta, kas guļ zam majestatiskas cītŭksnes uz Mesinas kolnim, Engias rajonā beja 100 doc#1163. sāta pi strŭklakys. Īejis durovys deve ņkšejom kuopnem, kas nŭvede iz pyrmŭ stuovu, kur beja moza ustoba ar kŭka klaviaturu: tei beja guļamustoba. Tu guoji iz augņu iz greidys augņā i tī beja vyrtuve, ka tŭ varātu saukt. Kukā tyka nŭlykta akmiņa plātne, iz kura tyka nŭlykts guņs i tripod, kas tyka izmontuots makaronu pŭda ņvītuoņonai. Prīškā, karinejūt pi sīnys, malns malns kai slīkņņs, kŭka oltornīks, divi kriivli, vīns mozs i vīns lels, ceplis, kas vuoreitu maizi, iz suonu kryuteža pusgrudeņa, golds, divi "furrizzi". i kaidis Regine krāsli. Beidzūt beja nŭdaļa, ar balkonu ar skotu iz aleju, kur kvadratā

beja tikai gulta. Tys caurums beja vaļsteiba, kur 1934. godā dzeivōja kreisais - atraidnīks vactāvs, zam yudinī īgyuta akmiņa lata ar kūka apvalku. Tai kai nabeja kanalizaceja, tod pādejam beja juokolpoj, kab mazynuotu slīdi, kas tyka izlaists. Prūtams, sāta beja breiva nu takūša iudiņa i elektriskuo gaisma, ierteiba, ka tymūs laikūs jim pat nabeja baronu. Sūpluok beja kūka vuorti, kas nūvede pi Baglio, kur tyka sādynuotys vystys iz kūka.

Itymā styurī, uorpus pasaulā, mama ar vactāvu dzeivuoja kūpā ar dzedu, kurs beja šyvums, divi bruoli i muosa, vysi vacuoki par jū, beja precējušis i ari dzeivuoja Novarā. Munai muotei beja blondine, pluona, cīši trausla konstituteja, beja cīši smolkys īzeimis i tei, kas beja vysvaira pamaneita par juos seju, kai ari pīnu, beja divejis lelys zylys acs, gondreiž vysod nūsabeidušys i skumja. 132 Dzeivam dzeivē dzeiva dzeive Varbyut pēkšņa mōtes nōve, kod jai beja divdesmit četri godi, beja bejuse jōs fiziskōs un moralōs trausluma cālūņs.

Dažus godus piec babys, mamys nuovis, pasateicūt vīna nu juo kommaru īsajaukšonai, satyka juo Prinča Šarmingu. Tāvs pīderēja elegantai Badiavečejis saimei, kura izdeve krūgu ar tabakkonistu i puortyku. Jis beja lelu struodnīku saime, i tāvs beja cylvāks, piec vysim, cīši smuki, gari, bryuni, steivi i uzjiemeigi. Jis dzeivuoja daļejā tuoli nu piļsātys: kuojom, nu lobys lnys, pusstuņdi dabuoji. Juo tāvs transportēja kūka ūglis. Muote beja dinamiska sīvīte, nu reita jei guoja iz Novaru ar mūli, kab nūpierktu veikalā, kū jī nūdrūšynuoja: tabakkonisti, suoļs i ādamī. Es vysod apgierbu elegantu ar lelu malnu šali ap koklu, ari nūpierku avīzi, lai klienti byutu informāti. Tys beja vīneigais veikalā cīmam un tamā sātā, lai gon beja ostonis mutes, kū barōt, natryuka.

Vālā vokorā jys uzmaneigi paleidzēja mecenatim tagad spīdūšim - un jō seiksts — vīna pagarynōja ar krōšņu gazetu. Tai kai bārni na vysod montoj vacuoku dorbu, tod tāvs beja īsavuicejs drēbis orūdu. Piec īsasaisteišonys, kas ilga dažus mienešus muns tāvs ar muoti, reiz precējīs, devēs padareit sovu mīlesteibu lygzdā sātā pi

strūklakys ENGIA rajonā. Taišni piec deveņu mienešu īsarodu itymā pasaulī i, piec svātuo dīnvydu paraža, maņ beja tāva babeņa, Koncetys, vuords. Nasaverūt iz maigū vacumu maņ beja tymša i grumbuotuo uoda, es vysod rauduoju. Dzedam, jemūt vārā, ka myusim napīdarēja šyupuļs, beja spīsts mani vysu svātū dīnu šyupōtīs, naksneigs gulēja latviski ar tēti un mamu. Piec vysim, es beju cīši švaks i naizturams. Piec dažu mienešu, tai kai dorbs vaļstī beja tryuceigs, tāvs nūlēme īt iz dorbu Sardinejā. Kod jis aizbrauce iz ūtru solu, jis atstuoja sovu muoti ar meitini, i vēļ vīnu radeibu, kuru jis īkuope dzemdē.

Kod maņ beja divdesmit mienešus vaca muna muosa Roza pīdzyma. Nūsaukums beja nu muotis babeņa. Atškireibā nu Koncetys, Roza - vysod piec mamys - jei beja skaista, bolta i ružovuo kruosa, bryuni moti, kas īkartuoja harmonisku seju, kas izrūtuota ar divejom skaistom zylom acim: puče, kai juos vuords! Tik cīši, ka, kod mama aizguoja iz strūklaku, lai pajimtu iudini ar ružovim juos draugim rūkuos vaicuoja, kai ir īspiejams pīdzimt divejis pavysam cytys meitys. - CHIS CCà, Rusina, lai Bilschia byutu, bet Autors...- Ša, Rosina, lai tys ir skaisti, bet ūtrs... jī saceja sābrus ar lūpu grimasi. Tikom itamā situacijā turpynuoju byut namīreiga, it kai breidynuoju sovys puorbaudejuma, paļdis Dīvam, koč i na ar atsasaceišonu.

Kab pasceitu turpynuojumam stuostam, pyrma, maņ ir juoīpazeistynoj ar sovu tanteņu Antoneju, īsuok, zī 'nuoia. Jis beja munys muotis vacuokuo muosa, storp obejim beja septenpadsmīt godu atškireiba. Jei beja zama sīvīte i babys bareiba, ar sovim švakajim motim, kas kryta iz juos acim. 100 doc#1164 Jō nūlaideitō seja rōdeja vairōkus godus nakai tī, kas jam beja un sovā tukšajā skatīnī beja tikai tik daudz pazemōšonas. 100 doc#1164 Divdesmit godu vacumā, tymā laikā kai veira vacums, jei apsaprecēja ar vīnu nu pyrmū brōlānu, tikkū atsagrīze nu dorbu Sempiona galerejā, kuri palyka par atraitnei un ar treis godu vacu dālu. 100 doc#1164 Jys, muns onkuļs Mišeļs, Zī Mičeri, beja zams cylvāks un lykōs karaļa Vittorijas Emanuela III plebeja kopeja, dzeivōja sovā sātā ļūti rakstureigajā vaļsts īlā par sūlim gondreiž divus metrus plotus. Tei beja skaista sāta. Pyrmajā stuovā

beja gaļdnīka veikals ar lelu centralū goldu ar rūkturi, diveji sīnu skapi, kur jis turēja rasu, koltus, syuc, caurumus i lūkus, rītu ap juo sabyuvātajom goldim, mola, kam vajadzēja 100 doc#1163. Kab ruļļu i asmeņu ruļļu, kūka plitu ar katleņu, kab saškeļtu līmi, goldus sakrautu vysur, kaidu sega, kas pīstyprynuota pi sīnys, daži laimeigi šarms kai zyrga margom, kozu rogi i bruņurupuči, īsuokumā, vīnā nu tom ustobom, kas pi niu tī pīdar tikai atmiņu pasauļam.

Kūka kuopnis, kas tyka atvastys iz pyrmū stuovu, kur beja divejis plašys telpys ar keramikys flizem, grezneiba tymūs laikūs, onkuļa, dīvanu, goldu i dažus krāslus sasavīnuojušs ar rafiju, sugu duorziņu šņūri. Nu balkona, nu kura pasaver iz ceļu iz mezagosto, kod Dabasu guojīņs iz abatejis datej, beja īspiejams pīsaskart krūņotajam Madonnys golvai. Nu ūtruo stuova tuo vītā var redzēt Rocca Salvestasta i priškā, caur speid storp sātom, varēja apbreinuot spūdruos kolnu ainavu, kas lānai stīpās aiz dabasu zyļa, leidz jiurai, kur, eipaši 1999. godā. jiurys Svaiga pavasara dīnys, kod nabeja myglys, varēja redzēt iz Vulkanu horizonta stykla i tod Lipari, Stromboli i vysys puorejuos solys: dabisks šovs, dzierkstejūšs daudzkruosains kartenis.

Vēļ vīna kuopne, kas datāta ar pyrmū stuovu, kur beja virtuve i guļamustoba, pyrmais cīši plašs beja aprīkots ar kūka cepli maizei i ūgļu čuguna plitai ēdīņa gataveišonai. Tei, bez šaubom, beja skaista sāta, naskaitūt vyrtuvivis naārtumu bez izlietnis ar nūtakys, lai steidzās byutiskuokī saimnīceibys dorbi. Tymūs laikūs dažys komfortus vēļ beja naīdūmojami. Patīseibā iudiņs tyka nūvasts iz sabīdriskū strūklaku cinka kvartarā i tod atvede iz ūtrū stuovu, kur tū ilēja lelā terakotys buču, kab mozguotu traukus. Tai kai izlietnis nabeja nūtakys, bazilika iudiņs tyka atvasts atpakaļ iz pyrmū stuovu i īsvīž tualetē. Sīvītei tys beja cīši nūgurdynojūšs dorbs. 132 doc#1338 Apkolpōtō un pazemojūšō stōvūklis, kotra cylvāka iztureibas rūbežā, sasnēdze jō kulminaceju atskaitis laikā, kod Antonijas tantei pret veiru beja jōād uz tō pošā ēdīņa, kur jys pyrmō ēde, un, īspējams, dīvamžāļ atsakuortuoja tys pats, bet maņ par itū nav zynoma atmiņas.

100 doc#1164 onkuļs Mišele beja dryumeņa un ryugts cylvāks kai strōdnīks kai duraceigs, navys sirds beja smiļšakmiņa maglio. Juo acīs es nikod naasu redziejs maiguma voi leidzjuteibu pret cytim. Jis atdaleja tanteņu sātā, lai apsavārtu sovu dālu, beja juogatavej ēst, kolpuot i vysod pasaceit jā, jā, jā. Navarēja pat balkonam pasaruodeit cytaiž jim beja bāda, bet jis gondreiž kotru vokoru pabeidze dorbu, kū jis guoja pi krūga ar draugim dzert.

Jis atsagrīze sātā puorsteidzūši, troks i ar smirdeigu elpu, kas nabeja īspiejams palikt jam tyvu. Tuo vītā muna tanteņa, ar eļlis gaismu, gaideja jū leidz vālai naktei, pat ēst. Kod mozais kēneņš atsagrīze - bīži viņ jam nabeja pat spāka kuopt pa trepem – izsolkuse jis atsasokēja iz putekļu pylna dorba skaiteituoja i augšuok palyka vysu nakti, kab izlītuotu pagurumus. Antonija tanteņa, nasaverūt iz vysu, apkluoja ar Pastrano i mīleigi sēdēja sūpluok, lai tū vāruotu da reita. Tai pavadeitī godi i, apmaiņā pret tik daudz cīneibu, jei pat navarēja īt i atrast sovus radinīkus, kab izavaireitu nu skotuvīs. Jis, greizsirdeigs, mozs i puorlīcynūšs, guoja nūpierkt dīgu, kab atguoduotu, skustu, motu klipus i cytys lītys, kab jei naīt nu sātys. Kod jī tyka aicynuoti iz kuozu ceremoneju, onkuļs Mišeļs leidz pādejam breidi naatsagrīze sātā i tante Antoneja tī navarēja īt, cikom radinīki varēja izsekuot veiram. Ik pa laikam jim izadeve jū puorlīcynuot, cytu reizi jis īsaroda laikā bet tod, partejis vydā, jis varēja i tanteņa Antonia vīluojīs i žāluotīs, jis atsagrīze sātā vysu Mogiju. Laika gaitā jis uzkruoja ryugtumu i skumjom, navarūt ar nivīnu atrībt, partū ka tys beja izolāts, jis beja upers pret zvārastu suopim i zūbim, kas tū mūka vasalys nedelis.

Vīnu dīnu kaidis kaimiņš, tik lobs i Pia, kū sauc par onkuļam Mišeli i aizvainuoja jū par vysu nautreņu, kū jis iztaiseja sovai sīvai: - tev kauns kauns - jis klīdze - lai taidu sīvīti cīstu... Antonejai vajag jimt gaisu, Navajag tū sātā atdaleit, tod juoīt, juoīt iz masu, juoīt pi rodim, kai vysu kristīši dora. Golvonūkuort, jai vajag staiguot, tikai taidā veidā golvys suopis pagaišs...- Kaiminīne iztaiseja nalelu puortraukumu, tod jei turpynuoja saceit: - mozuok kai stuņdi, kas īt iz leju iz kuojom iz ūlu trasi, kas mums ir nu zemis i mozys sātys Cīši pīklōjeigi ar virtuvi zam jumta un vēļ

drupeit slapņa ustoba, kas vosorā var kolpēt par guļamustobu. Itamā zemē ir lazdu rīkstu, ūzulu, mandarinu, neSpoļa, vīnogys, zizola, uobeļu, bumbieru, olīvu augu augi augi, sābru, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, ūzula, kotra Dīva oka.

Kai zyni, piec bruoļa nuovis maņ ir juomeklej tante i es navaru vaira ryupētīs par kampaņu, deļtuo dūmuoju par tū puordūt. Par kū tu tū napierc? Tik tovai sīvai byutu īspieja elpuot lobu gaisu... suokumā onkuļs Mišele kavejās bet tod devēs gostūs i ari puorlīcynuoja sevi nūpierkt. Īsuokumā leigums tyka īraksteits i eipašums kliva par juo. Taitod Vittorio Emanuele III dubultais, arviņ vaira gudrs i personeigs, īrūsynuots tantei Antonejai: - Tu īsavuiceisi savuokt ūgys i tu tūs padareisi sausu. Kod juomozgoj drēbis, tu īsi lejā iz upis i pajimt iudini vajadzeibai, kab dzertu i vārtu, izrokūt caurumu smilktīs, kab tū atteireitu. Tys byus naārtai zīmā, kod upe, kas speid ar iudini bet es puorspēšu itū škiešli. Tuo vītā var izbaudeit kampaņu. Ar sovu skatīni basu Antoniju, reize otkon, jys dareja, kai jam pavēlēja: - Kou jūs, eu fazu.- Kai gribi, es, jis atbiļdēja paklauseigs nabogs.

Ūtruo nūdaļa - nu pasauļa.

Nabadzeigais cylvāks un Zī Mičeri 1936. goda agrā pavasarī pōrsacēle uz Kastrangiju, laukūs, tyvu straumes spīdīnam. Dažaiduos Badiavečejis cīmatūs San Basilio i Vallancaza baumys, ka jis beja pīejams, beja izkaiseits i cylvāki jū sauce par dorbu. Tymūs laikūs beja tys paraša, pat ja šudiņ tys var lyktīs sovaidōk, ka, kod vajag goldu, lūgu, durovas voi skapa, jī pasauce gaļdnīku un reikōja jū sovā sātā: jī improvizēja dorba syudu un tī sataisēja 192 doc#1163. vajadzeigs kūks pīejams. Onkuļš Mišele pajēme dorbareikus i apsastuoja iz vītys, cikom dorba ceļtnīceiba.

Jī jū pīzvaneja, lai jis nūgrīztu kūku i atstuoja puors godus, kab izkaļteitu. Piec tam kūku stumbrs tyka uzmontuots iz sīnys. Gaļdnīks turēja zāģis nu augšys i paleigs apakšā: "Serra Serra Mastro Descio, kurs dumè Fagima Kascijā" (radzūt Sega voi Lelū Meistaru, ka mes reit taisam Kasapanķu).

Kūku stumbrs tyka uzmontuots iz sīnys. Ar miļzeigu zāģi jī dabuoja goldus i ar itim jī uzcēle lūgus, gultys, garderobis. Kab izdareitu itū dorbu, jis pīsacēle 4 i staiguoja ar kabatā i dzeļžim. Īsaroduši sātā, klienti jam pīduovuoja svaigu pīnu ar seipulim i maizis pīkrasti. Pi pušdīnem makaronu plāksne i sīra gabaleņš. Pi krītnis jis puorstuoja struoduot i īdeve jam sātys maizi kai pyrmū depozitu, pyrma svātdiņ Novarā moksuoja kontu.

Paguoja dažī godi, i juo dāls Turoļu beja izauguse i saprotuse iz sovys uodys, ka jis nanūzeimuoja, nimos pasaulī, lai pavadeitu atlykušū dzeivi izolātu laukūs. Jis beja īsavuicejs tāva profeseju, bet gribēja specializēt i kliut par ebanistu. Jis izadeve puorlīcynuot tāvu, lai jū syuta iz piļsātu, kur beja īspieja izzynuot tū muokslu. Jis puorsacēle iz Kataneju i piec diveju godu muoceibys jis palyka cīši lobs, jis juta sevi gotovs dareit tū dorbu, i, tai kai jam niu beja deveņpadsmīt godu, jis dūmuoja, ka jam ir atguojs laiks, kab veidotu sovu saimi. Godu gaitā jis beja pazynuse gonu meitu i nūlēme precētīs, bet guoja pret Zī Mičeri grybu, kurs grybātu, lai juo dāls precejās ar sovu kastys sīvīti. Tymūs laikūs, natycami, bet tys beja tai: amatnīkam precējūtīs ar ganeņa meitu, tys beja lels īmeslis nacīneigam. Storp tāvu i dālu jis pieški izlaide lelu konfliktu, kas lyka Turllu atsasaceit nu tāva i pamuotys. Ar sovu jaunū saimi jis izguoja nu valsts i puorsacēle iz Komo, kur jis izdareja daudz veiksmis ar sovu dorbu.

Onkuļim nabeja bārnu, partū, ar Turļu aizīšonu, jī palyka nūteikti vīni poši. Tī, kas vairuok īt itū izolaceju, beja Antonija, kas vysu dīnu pavadeja, kab sarunuotu ar putynim, mušys i uodus, kas ap jim bubzzēja. Tymā Speloncā laukūs jam nabeja īspiejis ar kaidu runuot. Tikai svareigūs svātku laikā, kai Zīmyssvātki, Leldīne voi Madonnys Asunta svātki Ferragosto, jam beja īspieja īt iz cīmu, kab atrostu mamu. Vīnā nu itūs apmekliejumu laikā piec seņ syudzējuos par sovu valsti, jei īrūsynuoja sovai muosai: - Meiluo Tereze, es pamaneju, ka ar divejom meitom ir par daudz, kab byutu nūķerts, uzticēt mani ar mani, lai tu byutu breivuok veļteit sevi 100 doc#1163. mozuo meitine. Es jū aizvesšu iz laukim, kur gaiss ir lobuoks i izdareis labi - muna mama suokumā beja nadrūša bet tod, kai vysod, jamūt vārā jai vīgli nūsaceitu raksturu, aiz spīdūšuo uzstuojeibys nu juos muosys pīkryta.

Maņ suocēs puorbaudejums. Drūši viņ tei beja 122 doc#1164, sōcēs 1938. goda vosora, maņ beja divi godi un atbrauce tanteņa mani pajimt. Auda maisā jis īlyka blūzi, divejus bikšu puori i nazynūt par vysu, kū es atstuoju sovu sātu. Es beju tik moza, ka navarieju apsazynuot, ka muns Via Krucis tymā dīnā suoks. Izbraucem pa

mūle slīdem, ka piec pusstuņdis voi varbyut īsarodom itamā vīntuļā vītā ar nalelu mīrynūšu vōrdu Kastrangijas (Kasandra!) It kai paziņōt par nalaimi, īsāt, nūsaukums jau beja vasala programma, pat ja tūlaik. Es tū navarieju apsazynuot. Veirs suokūtneji mani labi sagaideja, muna tante pa laikam nūpierka maņ dažys konfektis, kab aizrautu munu simpateju i, kod jis pavadeja mani iz Novaru, kab atrostu sovu muoti, kuru jis vysod maņ uzstuojeigi saceja, ka maņ nav juoīt iz sātu, bet lobuok beja ar 100 doc#1163. jai, ka tys ir vīns pats Un ka jys mani byutu sataisejs kai mōti. Es navarieju paleidzēt, bet paklauseju.

Pa tū laiku tāvs atsagrīze nu Sardinejis, palyka tikai nedeļa, gona, kab īlyktu munu muoti stuovūklī, i aizguoja. Mes bejom 1939. godā i nuokušajā godā pīdzyma Antonieta. Vēļ es pīmiņu, ka muna tante Antonija mani vede iz Novaru pi muotis i pyrmū reizi īraudzeju muosu. Gribieju palikt sātā, lai palutynuotu maņ mozū Antonietu bet muna tante, vys vaira muna dzeivis meistara, styngrs kai militarais, maņ saceja: - Turemmu sātā, tu fazu eu 'na skaists cālūņs - (īsim sāta, es izdareišu tev A skaistu lelli).

Kod īsarodom katapchus, jys īlyka rūkuos par peca "kausitta" ar sorkonom acim, beistamim. Es sevi nūbaideju. Tys beja periods, kod es vysod rauduoju, partū ka gribieju atsagrīzt Novarā nu dzeda i muotis bet nabeja pret puorlīceibu Zī Antonia: jam beja sirds satrycynuota i nadzierdeiga kotrai žāluošonai. Pyrmūs treis godūs daudz laika pavadejom lauku nomā Kastrangejā, kur nabeja dzeivys dvēselis, tikai nareši radzūt atvalinuojumus sātuos izkaiseitys pa apleicīni.

Svātdīnēs braucem iz cīmu i braucem tuoļuok pi mamys, muosys i muotis dzeda. Dzeds beja jauks cylvāks ar ūsom. Jis atnese leidza tabakkonistu, kurs pa laikam šņukstēja. Zīmā jis mani pajēme zam apmetnis, vede iz laukumu, kab nūpierktu kaidu konfekšu i nūgaršuotu vīnu pi Osteris nu "Sciancaditta" viers slimneicys. Vokorā atsagrīzem iz Kastrangeju.

Nazcik nakti onkuļs guoja puorbaudeit ar grupu, kur trombona spieļuoja, tod apsastuoja izdzert pi krūga i atsagrīze Arzillo laukūs. 500 metru nu Kastrangejis suoce saukt par "Koncetinu, "Nttoa...". Sātā tanteņa pa tū laiku beja sagataviejuse zemis azaru pūda, kab sasiļdeitu iudini iz treida. Pusceļā cauri ēdīņa gataveišonai, jis padareja sevi par iudiņa vuoreišonu, varbyut, lai izlītuotu vīnu. Dzeļža pannā tante gataveja seipulus ar tomatim, kab īgaršuoitu makaronu. Seipuls nabeja cīši vuoreits i atnese maņ vemšonu. — Ēst, cytaiž es pajamu jūstu un īdūdu tev mīsas....

Tymūs laikūs Venecejis izceļsmis sīvīte beja San Bazilio dzemdeibu sīva. Kod zīmā upeite beja pylnā onkulā Mišele, iz placa (Ciancaley) par pierkšonu aptīkā Novarā. Jis apsastuoja sātā i saceja: "Antoneja, nu šali, kas ir solts". Naboga taņte, nazynu, voi jis saprūt, ka jis ir Mišelis mīļuojuos.

Maņ niu beja pīci godi, izolāta laukūs, narunojūt ar nivīnu, kas beja palics kai nauzmaneigs dzeiviniķs. Maņ beja vysī kauns. Kod braucem iz Novaru, es slēpu, partū ka beistūs nu cylvāku. Kaimini apsazynuoja itū puorveidi i tai jī īsaceja onkulim, lai es mani syuta iz bārnuduorzu. Par laimi, onkuli sevi puorlīcynuoja. Tai kaidu reitu tanteņa syuteja onkuli Mišeli, lai nūpērk maņ biskumu i īlyktu boltā slūtu grobā, kū maņ beja devs tāva babeņa. Kūpā ar capumu jis īlyka svaigu olu. Jis pavadeja mani pi bārnuduorza, kas atsarūn pi piļsātys abatejis. Kod mūks attaiseja durovys, lai mani sagaideitu, suoču klīgt. Pajimta nu bailem, ka es izmetu grošu iz zemis, ola satrycynuoja i guoja iz šmuku greidu vysur. Tante mani struopēja, dzierksteju mani nu loba sapruota i atvede iz sātu. Tai ari muna pyrmuo patvāruma dīna klīva par pādejū.

Tys nūtyka, tai kai maņ beja četri, ka onkuļs saceja: - Koncetina, ej iz Novaru, lai pajimtu Carmjeri (nūmīrynuotuo) iz golvys suopu -. Es kai sasku skrieju iz mūļu sliedzīņa, guoju nu Grekejis rajona, reizem apsastuoju pi strūklakys, kab nūdzestu sovu slōpi, un es īsarodu "du Surcattu" aptīkā. Jis, farmaceits, puorsteigts, ka jis

saceja draugim, ka es īguoju īsuokumā i atsagrīžu nu Novarys kai zibiņa. Pīcu godu vacuumā mani aizvede iz Barselonu nu tuolu radinīku. Tī es redzieju i ar lelu puorsteigumu klausejūs pyrmū reizi... radeja! Mes ari guojom iz veikalu, kab nūpierktu ziernu drēbis gabaleņu. Puordevieja īrūsnuoja: - pierk capuri i boltū šali -. Gols golā jī puorlīcynuoja sevi i puordevieja īdeve divejis zylys i dabasu spūdrys satīna palīkys. Ūtrā dīnā atvedem audumus muotei, kura dažuos dīnuos īpakuoja drēbis. Svātdiņ sasajutu kai Novarys meitiņu i baronu meitys.

1941. goda zīmā, kara vydā tāvs izbeidze Sardinejā sovu dorbu, lēme ar sovas draugu, lai meklētu fortuni zīmeļu piļsātā un dzeivōtu, pajamūt sovu vacū mōņņika dorbu. Beja gaisā, tys 122 doc#1164 mōte, ka mōte gribēja sasnēgt tāvu un šū es beju traucējis, tik cīši, ka kaidu dīnu nūsleidēju zam jō guļteņas, es izplēšu un nūvārōju divus rīsu ūzulus gryudus ar dažim krostine, jo 1922. g. taņte mani nikod naizmozguoja. Vardarbeigi aizvede mani. Pīmiņu, ka redzieju kaidu ašni, partū ka beju īgivs traumys. Nūlyku atpakaļ audakla kraklu, kas pasnīdze dīnys i nakts laikā, tik kleita, i nivīns napamaneja.

Pyrms izbraukšonys muote raudzeja izīt nu dzeda muojas ordeņā, kurs nabogs palyka ilgis. Jis dūmuoja likt elektriskū gaismu, tymā laikā kungu prerogativā. Pyrms tū lītuoja "u lusu" eļļā. Onkuļs Mišele pagrīze: piec dažom dīnom jis pīzvaneja elektriķam piec kuortys i ari lyka jam īreikuot gaismu sovā sātā, partū, kod es aizguoju iz vaļsti, es ari izbaudeju nalelu gaismu iz stuovom kūka kuopnem. Kod vajadzēja īt iz skapa (Latilejā), praksē, kas beja pyrmajā stuovā aiz laboratorejis, sūpluok vysod byutu sakrauts myrušs kryušu kryutežs, kū onkuļs izcēle, lai byutu gotova lyuguma gadīnī.

1942. goda marta 1. 1. marta reitā zylā solā ar dabasu pīdurknem sasavylka ar onkuļam un vactāvu, es pavadeju sovu mōti un mōsu uz postu postu Sansebastiano laukumā, tys ir, jā, iz autobusu, kas jūs atvestu pi stykluokuos dzeļžaceļa stacejis. --

gods-godu ružovuo muosa nagribēja īt augšā i onkuļs, lai puorlīcynuotu jū, saceja jai: - Ka tu naīsi augšā pi tevis Ietto du pidti - (es tev padareišu divejus rezultatus).

Es, pyrmdzymušais, ītekmieju tanteņa, kuru es naatstuoju i palyku Novarā. Es vairs nasabeidzu rauduošonys. Es meklieju komfortu vactāva rūkuos. Ari jis beja atstuots vīns i par tū dīnu es palyku pi juo, kab jū paturātu kompaneju. Piec apmāram divdesmit dīnu atbrauce pyrmo viestule, kas pastusteja veiksmīgū braucīņa iznuokumu. Tāvs beja lycs jai atrast gaideigu dzeivūkli ar iudini sātā i gāzis plita, deļ juos jaunuma. Turpynojūt stuostā, dīnu piec īsarasšonys jis sātā beja pīzvanejs frizieram, kab jū padareitu par mūdeigu frizuru. Cīmā gondreiz vysys sīvītis volkuoja garus motus ar tupe. Īsuokumā mama pyrmū reizi dzeivē beja prīceiga i apmīrynuota. Stuosta beiguos jis īsaceja mani tanteņ. Jis pavysam nūteikti naīsadūmuoja munys cīsšonys Kastrangejā.

Dīnu piec izbraukšonys tantenis Antonejis mani atvede atpakaļ iz laukim i lyka veiram, lai jis nūpierk maņ pyrmū klasis gruomotu, kab vuiceitu raksteit i oktobrī varēt apmeklēt ūtrū, navys pyrmos klasis vītā. Naboga mani: Es vairs navarieju spēlēt, bet maņ beja juopavoda laiks izsūlis i skaitļus. Nu Kastrangejis ik pa laikam školuojuo nūguoja nu San Basilio, kur jis vuiceja. Juos vuords beja Marija, jei beja kapteiņa meita, kuru zynuoja tanteņa. Jis pīduovuoja jai glōzi iudiņa. Pa tū laiku es jai paruodeju bloknotu i jei mani gluosta. Jis izvylka nu maisēņa sorkonu zeimuli i pīraksteja "Brava". Kaida prīca, kaida laime mani redzēt slavej, kas maņ ir uorkuerteiga. Es kotru dīnu palyku melanoliskuok, es aizsprīdu, ka mani jem nu tāva onkuļim i vacvacuokim, bet tanteņa saceja, ka tys nav vajadzeigs.

Jis beiduos, ka es varu ziņot par tū, kai pret mani izatur i baroj. Eistineibā ar ēdīnim napītyka meitinei, kurai vajadzēja augt i atsateisteit: nu reita man īdeve 102 doc#1164 cītu maizis gabaleņu ar sīru, pušdīnēs tomātu salāti un divas olīves. Vokorā, kod beja juos veirs tante Antonija drupeit makaroni vuoreja ar improvizātu mērci, kas baļsteita iz ryugtim seipulim. A ka naēde, es riskē ar riskēt mucu katervu.

Kab maineitu dažys naktis, tys vuoreja makaronus i pupenis voi sova veida meikstu meikstu polentu. Tikai Zīmyssvātkūs, Jaunajā godā, Karnevals i Leldīne nūgalynuoja vystu voi trušu. Janvarī jī nūgalynuoja cyuku, nu kurys dabuoja pikantu salami i rīku, bet beja juolītoj ar pilīni cytaiži jim nabyutu gona vysu godu. Ik pa laikam onkuļs nūpierka nateirū tripu, kas tikai dūmoj par tū, ari niu, līk maņ rībeigumu, voi nu zornu, kas tyka ryukti iz peirāgu zora, stigliols, kas tod tyka apcepti. Jī vysi beja lāti ēdumi, jo, piec tim, vajadzēja izškeist kai vacvacōki un jī atkōrtōja pi manis: - Redz, jim vīnmār ir pylna tegami pylna ar dasom un stoko zivim, ēst un dzert. Nu tim ļaudim - saceja - juopalīk tuoļuok -. Onkuļi beiduos, ka puorejī radinīki mani puorlīcynuoja, ka uzstuoju pi muotis i tāva kontinenta dasaslēgt. Jī apsjāme tik daudz, lai jī jim īneist, ka reizem, sasateikūt ar tom, es līku rūkys iz acim, lai jūs naradzātu.

beja atguojs septembris i maņ beja juojem uzjimšonys eksameni iz ūtrū klasi. Onkuļi mani vede iz cīmu, jī īsaceja ar tū, ka ar tūrnjeju maņ aci iz manis, ar školuojujam, kas maņ byutu ūtrajā i ar eksamenu komisejis školuojuju. Jī atvede iz vysim iz olu duovonu, kab dabuotu munu drūšū reklamu. Maņ nikod nabeja kontaktu ar tim cylvākim, klasei beja vairuoki diveji -sāklys kūka beņči ar kalamai. Ar mani beja ari cytys meitinis, kas atbaļsteja remonta eksamenus. Jī lyka maņ atrysnuot papyldynuojumus i atjimšonys tāfeli. Gon kalamai, gon tāfele maņ beja absoluts jaunums. Es treisieju kai lopa nu baiļu i kautreibys, namuoku rysnuot darbeibys, partū ka Antonija beja īvuicejuse tikai raksteit numeri nu vīna iz desmit. Jī tod lyudze, lai es pīraksteitu frāzi iz bloknota, drupeit puordūma, bet es nazynuoja, iz kuru ceļu suokt. Piec tom nateirom sātys 122 doc#1163, ka sātys pavadeituojs mani pavadeja sātā. 100 doc#1164 Tante vaicōja, kai pōrbaudejums ir aizgōjs un sātys 122 doc#1164, ka jys nav gōjis ļūti labi, bet ka galeigais sprīdums beja skūlōtōjim.

Par breinumu, rezultats beja pozitivs i es tyku pījimts, apmeklejūt ūtrū klasi: es beju gotova īt iz školū, bet prīškgola problema roduos. Onkuļs Mišele īprikšējā dīnā

beja aizguojuši iz veikalu i nūpierka malnuo auduma bēgšonu. Tante Antonija par dīnu padareja munu uniformu. Kab nūpierktu mapi, beja vajadzeiga vaira naudys. Onkulim beja nauda bet jim beja fiksātuos ītaupiejumu nagls, lai jis, kapuci, uzjēme i padareja mani par finera mapeiti ar lūga klipu. Jī ari pat pildspolvu naīpierka. Onkuļs izbyuvēja vīnu ar pluonu kūka gabaleņu, kura goli nobys tyka fiksāts. Divejys bloknoti i zeimulis navarēja tūs surogat i beja juopierk ar spāku. 1942. goda pyrmajā oktobrī tanteņa mani pavadeja iz školu. Pyrms jei beja guojuse nu podestā, lai lyugtu dzimšonys aplīceibu, ka škola pīpraseja, partū ka es beju 100 doc#1163, prūtams. Školuotuojs beja pylns ar laipneibu i sagaideja mani ar simpatejom, bet es nu juos beiduos varbyut deļtuo, ka lobuos rūkys vītā jam beja gumejys proteze nalaimis gadejuma deļ, kas nūtyka kai bārns tāva makaronu fabrikā. Maņ tyka pīškierta vīta pyrmajā beņčūs. Muni jaunī leidzbraucieji, kas mani nabeja redziejuši pyrms goda, īintrigējuši nu munas klōtbyutnes, storp tim nūmurmynōja: - bet ir aevi cūsa sicca -sicca? - (Kas ir itei līsa meitine?). Es beju cīši nūsabeiduse i es beju kauns, es navarieju atvērt muti i es pat naatbiļdieju iz vaicuojumim, kū maņ mīleigai uzdeve.

Es beju inlvatiska meitine i maņ nabeja drūsmis praseit, lai varātu izīt iz pīsuoršonu, i, kod es tū izdarēju iz manis. Tai, kod īsarodu iz sātu tanteņa pīpiļdeja mani ar mucu, partū ka vajadzēja mozguot munu kleitu, kas nabyutu izkaļtejuse laikā nuokušajai dīnai. Paguoja dīnys i kotru reizi, kod sasnādz tys pats. Školuotuojs atguoja da dīnys vyds dīnys vydā, jis syuteja mani iz tualeti, bet reizem jis jū aizmiersa i es tū iztaiseju atpakaļ iz manis. Leidzbraucieji mani ignorēja i izavaireja nu manis it kai es byutu mūkuši i jī pat narauga ar mani sasadraudzēt.

Storp tim jī pazyna vīns ūtru, partū ka sasatyka cīmā, cikom maņ gondreiz stūndis laikā beja juoīt iz sātu laukūs i deļtuo maņ nabeja īspieju kliut par jūs draugu. Onkuli cīmā atbrauce tikai svātđiņ, lai satyktu draugus i pavadeitu ar jim nazcik laimeigu stūndis prīškā vīna pudelis prīškā. Bet leluokū daļu laika, kod tante palyka sātā, kab sajimtu dorba pavieliejumus par veiru. Sešu godu laikā es guoju garu

augšzemis mūļu sliedzīni. Pusceļā apsastuoju, lai savuoktu violetu puče, kū apjam lopys, kū pīduovuot školuojuam.

Es īsarodu izplyudis školā. Piec pušdīņu atsagrīžu iz laukim, kū pavadeja cikažu aizkaļteituo trokums i ar čyusku sauli, nikod nasateikūt ar dzeivu dvēseli.

Es atsalaidu tymā pūrā i palyku vīna poša, kab fantazizātu sevi tymā nasaisteitajā atmosferā ar vys smoguoku taņti pret mani. Onkuļs, pabeidze dorbu gondreiz vysod nu krūdzeņa i naktīs atsagrīze sātā vysod pīdzāruši. Reizem, spylgtuoks kai parosti, tys tyka pazaudāts i nagoja iz sātu. Tante i dažs sābris guoja meklēt nakts vydā pa straumi ar laternu gaismu. Kod jī atroda jū sabruka iz zemis, jī puorlīcynuoja, ka jis īt atpakaļ.

Pa tū laiku školā nīkuo loba naspieju. Piec pyrmuo catūrķšņa školuojuoja izplateja atskaitis kartis, tod ar saitis pazeimem i dīvamžāļ ar vysim napīteikamim subjektim: muna reportažys karte beja vysbodeiguokuo klasē. Kab īdrūšynuotu taņti, es jai saceju, ka ūtruos atskaitis kartis ir kai munys i tanteņa gondreiz satver. Tik dīnu piec dīnys jēmu drūsmi pats i klasē raudzieju sasadraudzēt ar kaidim leidzbrauciejim. Gribieju jim pīt, bet jī mani izslēdze nu sovom runom, varbyut par tū, ka jūs acīs es beju nabadzeiga lauku meitine.

Trešuo nūdaļa - smilkšu spēlis.

100 doc#1164 Staidā pavadeitajūs godūs Kastrangijā tys laiks nikod naīt par tū, ka vīneigais, kū varēja dareit, beja klauseitīs vysu svātū dīnu putynu čymynōšonu un vosorā cikažu apdzēsšona, kod sroka sōcūt nu jyuras. īdybynuots Pa Zig Zag straumis maršrutu i īlyka īleju. Lauku dzeivinīki beja muni draugi. Tai es sovu laiku pavadeju fantazejūt. Es iztaiseju sovu pasauli, suocūt nu figuru, kas maņ pasaruodeja dabasu fonā voi storp kūku zorim: meža dzeivinīki, kas runuoja, bruninīki, es līku ryndā iz Rocca Salvatista rūbeža i tod ar sovu 100 doc#1163. burveigī spāki, kū es lyku jim nūkrist, es nūvāruoju, ka juos iznycynoj bailis. Tod es puorveiduoju Roku par pūku, kas pieški atsadaleja nu kolna i lidojūt iz augšu pa terora sāklu vysom kampaņom. Es puorveiduoju muokūņus, kas palyka lidojūšuos laivys i brauce iz dabasim, dūmojūt par tuolejū jiuru braukt, kur mani i muosys mani sagaideja. Plīni, kas izguoja nu straumis iudiņa i pītūpšonys, cikom jī puorsavērtē par miļzeigim dzeivinīkim, kas īguoja straumē, ari izvylka augus.

Reizem atguoduoju napateikamū seju sovā tanteņā Antonijā. Jei mani namīļuoja, namīļuoja mani i es jū īneistu: mama beja mani uzticējuse muosai bet jei ari maņ ari apsūlēja, ka kaidu dīnu atbrauks, lai mani pajimtu: deļtuo es bīži viņ tyku iz kūkim, es puorbaudeju horizontu, cerūt, ka īraudzeis, ka jei īsarass iz boltuo zyrga mugorys

kūpā ar tāvu. 100 doc#1164 Sābru cīmatā San Basilio un Vallancazzazā veirīši vysī beja palykuši. Vyss, kas palyka tikai sīvītis, bārni i daži vacī cylvāki. Tī beja klusi cīmi, kurus dzeive tikkū pīsaskar. Laiks beja apsastuojs i cylvāki ticēja, ka vyss maineisīs, ka kaidu dīnu, piec kara civilizaceja byutu izdarejuse sovu triumfa īšonu tymā izkaiseitūs sātu, smierts i krateišonus svuorsteibā. Maņ byutu gribiejs byut draugim, zynuot, ka es naasu vīns i atstuots, varu byut aizsorguots, zynūt, ka es varātu gluobtīs pi itūs voi tūs sātā. Maņ pat nabeja tīseibu saceit, ka es beju bez saimis, ka muni vacuoki beja tuoli pretejā jiurys krostā, aiz tuo bezgaleiguo zylo, ka storp mani i jim beja kai augsts i napuorvarams kolns. Tuo vītā es beju spīsts dzeivuot pi sovys tantenis, kas mani ļaunpruoteigi izturēja. Kod es par tū dūmuoju i es tū redzieju, tys mani kairynojs ar tū čīpstu i brutalu bolsu. Bolss, kas taiseits, lai klīdz, klīdz, apvainuot i atturēt.

Pat dzeivinīki beiduos nu juo bolsa. Tikai ar veiru jys nūlaide skorbu un bolsa apjūms mainejōs piļneibā pōrsavēršūt vušku dzierīnī. Muna tanteņa dūmuoja, ka meitine navar saprast, kas jai ap jū nūteik. Na tikai vysu saprotu, bet, pi tam, nabeju maineits, ni pasivs. Tei beja napuortraukta sadursme. Bezgaleiga i izsolkušuo ceīņa. Ik pa breižam aizadūmuoju par nuokūtni: jei vaca i bezpaleidzeiga, es jauns i styprs, bet nasaverūt iz vysu, kū es jū nabejs švaki izaturējs, tei nabeja daļa nu munys dobys.

Reizem pīsavāru upei, kur atrodu cylvākus, kas gōja mozgōt drēbes, lai lima, tys ir, jī mozgōja loksnes un vuoki vysu nūlykuši ar palnim. Voi, kod, piec škēršonys perioda, jī atguoja mozguot vušku vylnu i izkaļteja saulē, kab tū izbalsynuotu i tod izmontuotu, kab īlyktu gultu matračus. Es aizguoju savuokt pūdus, kas palyka storp krosta akminim i ar tim es gērbēju sovu plāksteru lelli. Kod nazynuoj, kū dareit es suoču paceļt akmiņus iz riva del straumem garosču mekliejumūs, ar prasmi es ar pierstim pīkauču puori golvai, lai piersti naasmu ar sovim nogim. Atvežu iz sātu i vokorā, kod tante aizdadzynojs guņs jū grauzdēja i ēde: maņ tei beja eipašys vakarenis. Reizem vēžu vītā, tikkū pacalts akmiņs, jī izlīta augšā, ar vertikalu lēcīni,

mozys nūsabeidušys vardivis, kas lyka maņ lēkt nu bailem. Dūmuoju, ka jī ir muni spēļu bīdri i reizem maņ pat žāl, ka vysu nakti ir juoaizstuoju vīns pats tumsā. Kod maņ vokorā beja juoatsagrīž sātā skaļi es pīzvaneju onkuļam Mišelei, izmontojūt atbolsu, kas tyka izveiduots īlejā. Reizem vosorā, kod beja Škardino saime, kas dzeivuoja sātā augšuok īlejā, es aizguoju atrast. Es spielieju ar Mimmu, kas beja mozuokuo nu bruoļu.

Pippo myusus izcēle krāslus i goldus lelem. Tai kai beja jauki pavadeit dažys stuņdis uzjāmumā. Reitā jī mani pīzvaneja, kod aizguoja iz upes ūtru pusi, lai pajimtu pīnu. Jim beja spaņs, kū aizpiļdeit, "jiedzīņs" beja apmīrynuots ar tū, ka tū slaucūt. Gūvu saimineica, Mica Kapellejā ir nažēleigi i pīduovuoja maņ pusglōzi. 122 doc#1164 Tante pīns tyka radzāts reizes reizes: kod jys taiseja capumus un Aizgavienī, kod gatavōja bolūžus ar krōsōtū plānu līnijas olu. Kod pīns vuoreja es krytu iz pādejū. Lauku nomā lauku nomā beja onkuļa gulta, ka tu variešu tū nūsaukt gulta, ar asi nūlyktom iz divejim dzeļža sīnam ar slūtys matraci, jo nu Crine beja atstōjuse tū Novarā. Maņ beja juoguļ slūtā ar augšuok par vacu militarū deči, ītaiseit i nūbrīst. Es aizguoju gulēt ar audakla kraklu, kuru ari dīnys laikā nese bez bikšu. Nav īspiejams kotru nakti apraksteit soltumu, kas pativa. Kod beja leits, beja vajadzeigi konteineri, kab savuoktu iudini, kas īsadur jumtā. Ka naktī maņ vajadzēja pīsīt, maņ beja juoīt nu sātys i juotaisa tyvu sūlam. Ka es naapsazynuoju, partū ka sapņoju, i es tū izdarēju slūtā, nu reita ari pajiemu mucu katervu. Antonija ari tanteņa guoja gulēt ar tū pošu kraklu dīnys laikā, bet onkuļs Mišeļs tai par tū izdarejs mōte.

Mīga ceremoneja nūtyka piec parostuo rituala: vyspyrms beja juoguļ, tod jis beja iz tantenis, tod onkuļs nūvylka biksis i ryndu linejis. Ar dīzgon plotu kraklu, kas nūvede dīnys laikā, kod jis aizguoja pi gultys, izslēdze eļlis luè, kas nūlykts iz golda pret sīnu. Es, kurs beja ļaunpruoteigs, izalīku, ka nasaver iz peekli: kod jis nūlaide, lai izslāgtu līsmi, kuru es redzieju iz sīnys, kai kīnīšu ānys, juo forma ar Din-Don, kas karcēja. - Ai kas jauks svaigs! - jis saceja, partū ka vyss, kū vīns beja pīdzārs,

jam tik korsts īdeve. Sūpluok jūs gultā beja divejis austenis, tys ir, diveji leli ciervi, kur jī turpynuoja žāluotys ūgys. Jī apkluoja ar netīrom i taukuotom lupotim i iz pādejim beja onkuļa teiruo apakšveļa. Kryutenī pi munys gultys jī turēja maizi i šali, kas mani apjēme ap golvu, kod es zīmā guoju iz školu, muna i tanteņa apakšveļa. Izmontuoju juos tikai svātdiņ, kod mes braucem iz Mišu Novarā. Onkuļi saceja, ka laukūs nav vajadzeigs tūs likt, partū ka mes tūs patārātu navajadzeigi.

Janvarī jī nūgalynuoja cyuku. Jī gataveja kaidu dasu i suoļuotu rīku. Terakota pūdā īgremdēta čyguonūs vuoreituos kuojom turēja. Parosti jī majā patārāja ar svaigom plotom pupenem, partū ka tuos tradicionali navarēja patērēt īpriķš. Reizi, tys beja apreļs, es praseju tantei, partū ka beju cīši izsolkuse i nazynuoju, kū ēst ar maizi. 100 doc#1164 tanteņa sōce klīgt, sokūt, ka es asu troks. Vīnu dīnu, cikom atsagrīžu nu školys, satyku Ofeliju pa mūla slīdem ar sovu muosu. Jī beja mamys bārni i beja atsagrīzuši ar tāvu nu Francejis.

Jī beja daudz palākuoki par mani, es žāluojuos i es jim soku: es īeimu, kur dzeivoju, tanteņa ir uorā, lai pajimtu iudini, ceplī ir pūds ar iedīni, pajimt, pabaruot bet 100 doc#1163. nasaceit nikuo nikas.- Jī maņ pasateice i bīdynuoja nu boda, jī bez kaviešonus sekuoja munam padūmam. Majā, kod onkuli beja vuorejuši pupenis, jī guoja dabuot cyukys kuojom i tuo vītā atroda tikai pūdu ar kuņdzi: prūtams, ka es asu bejs daudzys dīnys, kod jī ryuce pret mani, lai tys moksoj. Tymā laikā es jutu cīši lapnu, partū ka pyrmū reizi maņ beja pateikama sajiuta, ka asu uzvarējuse lela ceiņa pret jūs ievari. Sakarā ar higienys blusu tryukumu vaļdeja naizjaukts vysā sātā. Naktī jī syta munu koklu i tanteņa mani kotru vokoru īgryude ar olīvu eļļu, kab blusys nasyucu syucēt munu asni. Nu reita maņ beja tys kokls, kas ruodejuos gleznuots. Kai tanteņa, kas maņ ari beja ūlys, naasūt pīroduse nūmozguot golvu. Nu ūtrys pusis, taņte taiseja motu čūkstu i turēt tūs salocīšonā, tys tūs īkūde ar iudini i cukru.

Nu ūtrys pusis, muni klasisbīdri vysod beja teiri. Pat nabadzeiguokais nu jim nabeja švaka kai es. Ari školuojuojs veicynuojā marginalizacejis dorbu, kas nu vysim nūkryta pādejā solmā. Muns kermis beja naaprostomi švakais. Jī mani reizi godā nūmozguoja upē, Ferragosto partejis reizē, par vysu svareiguokū cīmā. Reizi, kod es dūmuoju par muoti, maņ beja apmāram septeni godi, kreitu drūsmeiguo vuoreitūs ašnī. Es sadadzynuojū lobū rūku i tanteņa mani navede pi uorsta, bet kotru dīnu jis mani apvīnuoja ar zuolem. Maņ beja diveji burbuļi, kas ir leidzeigi divejom bolūžom olu, es klīdzu nu ļaunuma, jei nikod nakusteja. Es ruodejuos, ka īgryudu peles.

Maņ ir breinums, kas izdzīdynuots piec puora mienesu i es vēļ sovu zeimi paturu. Školys periodā, cikom vīnu svātdīni es beju iz balkona, meitine, kas nūguoja lejā, praseja, voi es grybu ar jū īt iz katehisma vuiceibu V. miss. Es nazynuojū, kas tys ir partū, ka tantenis mani iz masu vede tikai svareiguokūs svātkus, nasaprotu, kas dūmuoja īt iz bazneicu. Myusu mōjas prīškā dzeivōja bazneickungs, tāvs Buemi, bet es jū satyku cīši moz reižu un vērēs uz jū nagribeigi. Tante mani atkōrtōja slikta dūma: - ja tys prīsters jam soka, ka grīzs sovu volūdu -. Tok es vaicuoju i nagaideiti dabuoju atļuovi jimt katehisma stuņdis. Es izreiz atrodu sevi ārtai tymā vidē. Jaunuo kuņdze maņ īdeve gruomateņu i avīzi. Es jutu miļzeigu prīcu, dzieržūt par Jezu. Es par tū runuojū sātā i jī atbīldēja, ka vēļ asu par mozu. Es atbīldieju, guļūt, ka vysys grupys grupys taiseis. Eistineibā jī jau beja radeiti, mes ar Misi pīkrytaem i mes apsametem datumu ar Sannicola prīsteri: Korpusa Domini dīnu.

Boltuos kleitys problema roduos, bet kaidis informēja tanteņu, ka mūkenis tū nūmuoja. Atguoja gars -gaideituo dīna: nu reita jis pavadeja mani pi bazneicys Digiunys. Jis dūmuoja, ka ir cytys meitinis, partū ka nikod nabeja uzajēmuse iniciativu sasazynuot ar katehisma dāmu. Saprotu, ka asu vīns pats, jis uzstuoja iz mani: - Buggy, rupjs -. Ari muna školuojuoju ar cytim cylvākim tymā reitā beja Misē. Dažys sīvītis prezentej jū nūmīrynuot. Atbrauce baznīckungs un jemūt mani uz rūkas mani nese pi sakristeibas par atsazeišonu. Jis maņ saceja skaistūs vuordus,

kurus es vēl nikod nabeju dzierdiejuse. Es beju it kai lidōjis paradīzē un es storp mani soku: - nav taisneiba, ka prīsteri volūdu grīž, pateišam jī prūt saprast bārna cīsšonas -. Ka es varātu, ka byutu jū apjēmuse i ar prīcu nūbučuoja.

Jis lyka spēlēt pīcys Ave Maria par Granu i es aizguoju atpakaļ iz vītu. Tyuleņ muna tante pavaicuoja, kū es asu sacejuse bazneickungam, lai jī tai ari palīk, a es: - jaunuo dama maņ īvuiceja, ka atsazeišona ir slapaka -. - Jā, bet pyrmū reizi tev juopasoka - Arpija uzstuoja. Nikas, kū dareit. Beja masa, komuneja un pi izīšonas, jī lyka bučōt onkula rūku un saceit: - Voseja mani svētej -. Es suoču nu dzeda, vysod tys pats teikums, tod guoju pa vysim rodim. Tante Gaetana īdeve maņ gruomateņu. Es beju boguots, bet nivīns mani napīduovuoja ēst. Parosti, piec ceremonejis, beja īrosts īt iz bāru jimt ar capumu granitu, bet juos tyka pajimtys nu ītaupejumu manija: pušdīnēs ēdem makaronu škeivi i piecpušdīnē braucem iz fotografu, partū ka 1927. g. radinīki īrūsynuoja syuteit vīnu Foto mamai.

Es beju pabeidzs ūtrū klasi, kas tyka paaugstynuots ar cīši mozim bolsim. Tymā godā vysu vosoru beja juobyut laukūs. Īsastuoja: - vysmoz svātđiņ maņ juoīt iz Misi i juoatrūn dzeds, kurs ir vīns pats -. Jis beja cīši lobs cylvāks, slyms ar astmu. Meita

jū nūlaide, drusku par nūlaideibu, drusku par tū, ka juos veirs nu veira notota, vysod sirdeigs syrduos pi kaiminim, rodim i tāva-lykumā.

Es pajiemu lynu mozguot i es tū atvežu iz Mičello slāptuo tantenis cytaiži jim beja bādys. 100 doc#1164 Jys najuta mīlesteibu pat par tāvu: kaidu dīnu jō pusmōsa atbrauce uz Kastrangiju, lai breidynōtu, ka jys ir myrušs. "Ka tu naatstuoji, tu tevi aizvad iz Kauci, lai izdzīdynuotu (saceļšona pakalē) jai saceja.

Kod parteja beja cīmatā, muzykaluos grupys sastuo vdaļom tyka pīduovuots "cīstais gobols", lads, kas tai sauce par tuos konkretū konsekvenci. Onkuļs Mišeļs, jis nikod nasaprota, ka jam tys napatyka voi partū, ka īsaspīde iz naparostu gūdeiguma žestu, radzūt, ka es maņ palaiž garom: "Concettina, atnōk un daboj ladu". I tai es izmontuoju īspieju nūgaršuo, tymūs rešūs gadīnūs, nazkū lobu.

Pyrms kaida laika Dr. Cikom muzykaluo grupa spielieja bārnus piļsātys īluos, raudzeja pīsavīnuot paradei. Bet, lai attaisnōtu sovu klōtbyutni, beja vajadzeigs "zynōt" komponentu. Kab tū pīruodeitu, tu turi rūku juo jakys kabatā. Es itaidā veidā sekuoju sovam onkuļam Mišelei, bet elementaruo i tāva školuo tuoja dāla Džanni Kosentino, turēja rūku līdera golvā.

Novarā kara vydā dažys bumbys suoce kryst. Vysi aizbāga i dažys pazinis gluosteja pi myusu Kastrangejā. Maņ tei beja parteja, partū ka varātu byut kompanejā. Ik pa laikam jis sajuta škeļmeņu svīkstu. Atguoja ari tragiskuo ziņa par Orlando maizis veikala saiminīka dālu, kū izplēse ari bumba. Muote Domodossolā, gryutnīceibys stuovūklī jau catūrtū reizi, palyka vīna poša ar Rozu i Antonietu. Tāvs beja atsasaukts iz Sicileju, lai iztaiseitu mierķi. Dažus mienešus piec aizīšonys jis zynuoja, ka juo muote ir pīdzymuse mozai meitinei vuordā Emma i ka jam ir īspieja atsagrīzt sātā, partū ka atvīgluojums beja gaideits ar četrim bārnim.

Dīvamžāl̄ jis īsaroda Domodossolā, atroda ryugtu puorsteigumu: Emma beja puorstuojuse dzeivuot piec 12 dīnom. Piec diveju dīnu jam beja juoatsagrīž frontē. Piec dažim mienešim - tys beja nanūteikteibys i nastabilitatis periods piec 8. septembra – jis izadeve izbēgt nu karadīnasta i atsagrīzt Novarā gaideidama karu, dūsīs sasnādzūt sovu muoti. Jis atkluoja mozu kurpnīku veikalu. Kotru dīnu es aizguoju pi juo. Timids, bet gudrs par vacumu maņ beja maņ beja intuiceja, ka tāvs aizguoja gulēt ar lauleibu sīvīti, bet ar karaveiru veiru. Vīnu dīnu īguoju kasē iz Piazzas Bertolami kuopšonas. Veikala persona sūpluok jam čatuoja ar tāvu. Es steidzūs ar indeksu i medeja ceņtēs likt tāvam īdūt muotei, kas tulkuoja muoti. Kaimiņam izadeve mani pajimt, bet tāvs ar smaidu maņ saceja "padareja jūs biznesu". 100 doc#1163 '44 ir dzimis bryuns bārns, cirtains kai jys...

Badiavečejā tāva dzeds saslyma ar muogys viezi. Dabuoju atļuovi nu tantenis, kab jū ītu i apsavērtu. Es bīži izkuopu nu Kastrangejis i es aizguoju pa pūgu gar upi. Es jū pīmiņu gultā, mīreigi. Baba vēļ beja aizjimta ar veikalu i varēja jam veļt moz laika. Jis lyka rūkā olīvu lūku, lai medeitu mušus, bet jam pastyprynuojuos i vaira nabeja spāka i es juos medeju. 1944. goda 2. novembrī 66 godu vacumā jis liduoja par paradizi. Tāvs vēļ beja Sicilejā. Onkuli pīsadaleja ari bērēs.

Ik pa laikam sajiemū kaidu muotis viestuli. 100 doc#1159 Tāvs atsagrīze Domodossolā, bet muns bruoļs Džuzepe dzims 46. g.

Catūrtuo nūdaļa - eļļa, bruģis teikli i ļauna acs.

Kars ryuce pa vysu pasauli, komunikaceja beja gryuta i vairs nauzjēmem muotis muoti. Par laimi, tāvs beja saukts atpakaļ iz Sicileju Bersagliri mīsā i, kod jam beja dažys dīnys breiveibys, jis atbrauce, kab mani īraudzeitu. Kara deļ laukūs daudz cylvāku. Izvītuotī cylvāki parosti apsastuoja iz pīcpadsmīt dīnom, bet tod cīmā beja bombardiešonys brīsmis i jī lobuok palyka laukūs vysu godu.

Ik pa laikam es patvāruoju ar tim cylvākim. Beja saime ar četri bārnim vysod lobā nūskaņuojumā, iztryukstūt puortyku. Redzieju rībeigu rībeigumu, kam pīderēja daudz sausu ūgu i jī nivīnam nadeve: es jēmu šmuku rūku i paslapyn, ka atvežu. Drupeit fava pupenis maņ īdeve reitiškom es juos žāluoju par jim. Pat cīta maize: škeivs, kuru tanteņa mani īlyka kabatā, pyrms īšonys iz školu īlyka es tū sadaleju ar tim bārnim i pretī maņ īdeve nazcik lokstu, iz kurim juoroksta, jī lyka spēlēt iz šyupeļa i vīns nu jim uzcēle 200 doc#1163. rūtaļlītys, krāsli i gultys par lelem, kas maņ i juo mozū muosu nūlamts, bet vacuokuo muosa lyka myusus izvītuot lelli.

Reizem saguoja, ka es nūguoju lejā iz upi, kur apleicīnis sīvītis guoja mozguotīs ar ašni, i es ar breinumu ar breinumu 122 doc#1164, lai sasīļdeitu yudini īturātā konteinerā, kas sacalts ar divim lelim akminim. Nikod naredzieju ituos operacejis, kab izdareitu tanteņu. 100 doc#1164 Jys gondreiž nikod namozynōja voi nagōja uz upi, kod nabeja nivīna, kas naparōdeitu sovu īvylynōtū un ļūti netīrōs drēbes.

Cytu reizi nūvāruoju sīvītis, kurys divejis treis dīnys izplateja lynu audaklu, kas austs sātā. Jī tū slapņuoja i lyka jū sausu čyuskys saulē turpynuot, cikom tys palyka bolts. Tante mani vysod sauce par sātu bet es izalyku nadzierdēt. Karā nu turīnis beja atsagrīzušys ari meita -lykumā ar meitini. 100 doc#1164 Nu cīna pret Salvatore, padāls, jū izaturēja kai pret karalīni. Tūlaik jī palyka cīmā i iz reizes tanteņa izvylka smaržys, lynu dvieseli, sausus iedīņus, goldautu i salveteitis, kab radeitu lobu īspaidu. Tuo vītā mani izaturēja kai pret kolpu, syutūt izdareit komisejis i dabuot iudini nu strūklakys, partū ka gosta syuteišona beja nabarnīks.

Atguoja Zīmyssvātki i, piec zīmeļu paražys, kuozuotuojam nu reita beja jauka duovona nu babys Jezus da babys: šmuks pūdu i leļļu pūdu kolpuojums. Es prīcojūs par jū, bet tymā pošā laikā es ar dusem izsprydzynuotu, jo tuos lītys nikod nanūtyka. Es klivu par vuojuoku i vuojuoku. Beja vīnogys, bet bāda tū ēst: vajadzēja jū izspīst. Varēja ēst tikai tū nūzogtū nu kaiminim. Ēdneicā tyka savuokti lazdāleni, bet, lai tuos puordūtu. Es ēžu dažus nu tom paslapyn kai meža ūzuli. Onkuļi pīnu nūpierka tikai Zīmyssvātkūs i Aizgavienī, lai sagataveitu capumus i mani vuorejūt škeist ar čaja lūdzeņu. Tante reši gataveja olu iz viersa aci. Es bīži cerēju, ka jei tū apceps: - Lai mes nūliksim tai tod, kod myusim ir drusku i overu (jei beja jaunīts nu Mesinys, kurs grīzēs iz laukim, lai kolekcionātu olu, padarot tuos pagaisynuotu svaigu) mes tuos puordūdam i 200 doc#1163. pajimt naudu -. Jis savuoce olu iz divejim mienešim i tod puordeve.

Mesina, kas nūpierka olu, īspiejams, atroda čūkstu rūkā. Vajadzēja medeit ūglis, tikai kaidis varēja ēst, puorejī laide sauleitē sauleitē, lai tuos puordūtu voi nūturātu par zīmu. Oktobrī vokorā tyka taiseiti skaisti kaštaņi. 100 doc#1164 Daži nūplēvēja onkuļs atstuoja jūs jōs iz ustobas gaļdeņas (na iz škeiva, bet uz kņuobas ītaiseitō eļļas, kas nu gaismys pīplēse) un nu reita, kod jys cēlēs četrūs, lai ītu uz dorbu, jys pasamūda. mani augšā i atstuojuūt kaštanus maņ saceja: "Vai brūkastis". Es paklauseju i ēžu par bodu, bet jī zynuoja par eļļu i naizbāgami maņ izraiseja vādara suopis. Apleik lepnēja onkuļs: - es mīļoju unuku, es pat gatavoju kaštanus, kod vēļ

vāla naktī -. Eistineībā muns onkuļs beja naidis acīs. Ik pa laikam jī beja dzaltoni, guņs sorkoni, kod guoja iz dusmem: pat ka mozys, tuos acs ībruka sejā. Tī beja mozi i dzili kai šauri caurumi, nu kurim es īneistu. Pa tū laiku dizentereja i tārpi triumfēja. Tante pa laikam maņ īdeve čaja lūdzeņu eļlis. Tys tur tārpus prūjom, nūmurmynōja, lai pōrlīcynōtu sevi... tod jei sōce ar "IOritu": - Mazai vermu gruksu čuuna pagana, ūa u muzu, kas sōp vysu kristīšu. 100 doc#1159 O Luridī Senu, aba ūtardīnis Senu, O Merkuridī Senu, o Džuvidī Senu, voi Vinardī Snu, voi Sabutu Sentu, Matheia du Jurnu nu Leldīnis Viermu Stradudu a Tierra Kaska.-

(Es nūgalynōju taukainu tārpu, kod beju pogōns un tagad jū nūkaveju, ka asu kristeits. Svātajā ūtardīnē, Svātajā trešdīnē, Svātajā catūrtidīnē, Svātajā pīktdīnē, Svātajā sastdīnē, Leldīnis stormas reitā kreit. Svātajā trešdīnē, iz zemis).

Nazynu, kai es varieju izdzeivuot.

Ite mes atveram īkovuos.

Piec daudzu godu manis vādara suopis satvēre. Es aizguoju iztaiseit starus ar mašynom tik lelu kai ustobu. Jī maņ deve boltū babys bareibu, lai saprostu, voi ir kaida ūla. Dīvamžāl nīkas natyka radzāts. Radiologs saceja, ka jis ir gastrīts i īdeve maņ koč kaidu paliativu, kab mazynuotu suopis. Es tyku da punkta, ka navaru sagremuot ādamkaroti iudiņa. Maņ beja apmāram pīcdesmit godi. Armando drauga Paolo īrūsynuoja mani aizvest iz specialistu. Jis ari atbrauce nu Dr.Mazzeo. Gastroskopejis īrūcs navarēja īt koklā. "Es nazynu, kai gluobt itū sīvīti," saceja uorsts, "aizslāgums ir slāgts". Vysi cylvāki, kas taiseja gastroskopeju, izguoja nu ustobys ar kuojom. I stīpās ar Flebo. Uorsts maņ izraksteja stypru apryupi iz divejim mienešim. Kod atgrīžu instrumentu, jis vēļ nagoja. Vēļ treis mienešus vēļ stypruoks izdzīdynuojums.

Piec pīcu mienešu pyrmuo vizeite instruments suoce izlauztīs cauri piloram. "Breinums!" — saceja Dr. Izjam cauruli, jis lyka maņ daudz vaicuojumu, kab saprostu, voi tys ir īdzymts voi izraiseja lītu. Es suoču raudot: ", īspiejams, byus tei eļļa, kū maņ ik pa laikam deve Zici. Dokturs īlyka rūkys matās: "Eļst? Un tu vēļ dzeivs!" Turpynojūt apryupis ik pa laikam i atkuortuoju gastroskopeju.

Paļdis doktoram Mazzeo, kurs gluobe munu dzeivi niu piec godim varu izbaudeit puortyku tikai ar kaidu īrūbežuošonys medicinu.

Kod kaidis jū sauce nu balkona, tanteņa tyka turāta golva, kas jū pagrīze. Jī tod īsaceja jai ījimt glōzi gavēšonys Ferrohino. Jei puorlīcynuoja veiru, lai jis jū nūpērka un nu reita īdeve glōzi.

Tymā sātā, turkluot, puorticeiba ari vaļdeja. Onkuļam vysod beja golvys suopis vīnam, kuru jis nūsyuteja, bet piec juo līta beja kaida ļauna acs. Sīvai beja jōsastōda: jei pajēme plāksni ar yudini, īlēja sōli un eļļas pilieni un tod jei sōce ar Pricintu par golvas sōpem: - Ogliu Biridittu, Ogliu Santissimu, trasa ta sta mōju un Skačam Stud Marociu, Ogliu Biridito Fatorti Fatorti i Skačeja Stud Mammucca... (Svēteiga eļļa, Svātuo eļļa Mostara īroksti itū sātu i dzyna itū ļaunū aci, svieteitu eļļu taiseja stypru i nūbrauc itū čortu...).

Itei svieteituo eļļas traipa, pasaplašynojūt, izjimtu, piec jūs puorlīceibys, ļaunuos acs. Nailgi piec tam iudiņs beja apkaiseits ar četrim ustobys styurim i golvys suopis jam paguoja.

Kab uorsteitu naftys traumys, ūzuls beja saisteits, i gaļas gabaleņš, kab izgataveitu buljonu. Tys šausmynūšais maisejums beja, jim, namaļdeigs! Reitā jī maņ īdeve glōzi yudiņa ar Magnesiju. Piec breiža vysa drebūša maņ beja juoīt uorā iz soltumu, kab sevi atbreivuotu. Kod atsaveseluoja, es mani syuteju nu sīvītis, kas spēlēja burveibu: ar dīgu jei mani izmiereja nu golvys da kuoju i ar tom pošom

horizontalom rūkom. 100 doc#1164 Tryukstēja gobols, jys par tū godu vylka nu nōves.

Pat ja sovā veidā onkulim beja ticeiba Dīvam, svātūs, Madonā. Kotru godu 8. septembrī jī devēs kuojom iz Tindari, pi svētneicas, kas nu vaļsts, kas veļteitas malnajai Madonnai, tōļōk par četrdesmit kilometrim. Jau nu pīcu godu vacuma maņ beja juodora tys grāks.

Svātceļuojumu reizēs iz Tandari svātku šaļti pyrma dīnys, tanteņa taiseja lupotu birkys (slīpumus). Onkuļs punktuāli guoja medeibuos i pajēme iz sātu vīnu voi divejus meža trušus, kab gataveitu. Kab izdareitu lobu īspaidu, tants ari sagataveja īpiļdeitūs bažogus. Jis atspīgeļuoja sevi i ar gobolu nūteireja seju. Tod dzīsmē "kur Zazà ir, muns skaistums" beja mūdē, nu kurys es pīrodu jū saukt par "Zizi".

Suocem iz Tindari ap vīnpadsmit vokorā, kab tyktu iz reitausmu. 100 doc#1164 Nūguruse un izsolkuse par sovu trauslumu es daudz reižu vaicuoju daudz soldiudiņa, bet jī tū naīgōdōja nu stendi kai vysi pōrejī nūgurumi: jī asti vīneigajā strūklakā, kas atsarūn pi bazneicas, nu kuras rodōs korstais yudiņs, kuru Jys naīdeve 122 doc#1164. lai nūmīrynuotu arsu. Piec tradicejis, čiku, pupenis i nūpierka bolvys lineja, tod tei aizguoja iz masu, lyudzēs iz Madinuza i izīšonā satykom cīma ļauds i muni tāva radinīki. Pušdīnēs guojom ēst zam apleicīnis olīvu. Pōrōk slykta es beju tik nūguruse, tymā dīnā patīseibā vysod beja apettēja pōrtyku, lai izdareitu lobu īspaidu draugu prīškā. Pušdīnis īkļuove mežūneigu trušu, kas cepe ceplī, ka onkuļs ir naizbāgami puors vokorūs, pyrms jis guoja iz medeibu, auberginys i pīpiļdeiti papriku, vīnogys i sātys capumi. Atsagrīzt sātā draugi pajēme leidzekļus: mašyna voi zyrga roti roti. Es vāruoju, jau atsasaceja nu staiguošonys atpakaļ. Tikai, ka byutu onkuļs, es varātu atsaļaut īt iz zyrga, cytaiž tī beja suopis.

Piktuo nūdaļa - ūlys.

Ari par religejis temu, byudams muns onkuļs registrāts krūpleibā, jim beja pīnuokums atsazeit i sasazynuot svātdīnē Sanciorgio bazneicā. Ceremoneja nūtyka pīcūs reitūs, bazneickungs pyrmū reizi atzyna vysus veirus kapelā, tod sōce iz konfesionalū sīvītem.

Kod jis pīsaskars sovai tantei, kura volkuoja lelu malnu šali, jis volkuoja drēbi pi režģa, kab piec īspiejis vaira sevi apsegtu: lykuos, ka jam vajadzātu iztaseit kumeļu inhalacejis. Jis atsazyna un tod: "Niu tys tev ir atkareigs nu teve - jis maņ saceja." Pat ja es grybātu iztaseit atsazeišonu goda laikā, kod es navarieju. 132 aglona.ekstra.lv Tante mani pōrprostynōja: - Navajag jau izsmīt Kungu, gona reizi godā, cytaiž tu naasi vērts jimt saiminīku, jo var ari grākōt ar sovom acim -.

Pret deveņu Svātū Misi, Komuneju i tyuleņ sātā. Kai parosts, onkuļs bezjiedzeigu īmesļu deļ beja krateigs, pi juos atguoja nervozs klepus. 133 aglona.ekstra.lv Nūtykuse naaprokstamōs ainys: jo tū dīnu kaidam vajadzēja byut vajadzeigam, tei navarēja bļaut, cytaiž Kungs tyka izsvīsts nu mutes. Ka ar nalaimi tys nūtyka, jis pajēme krūzis vuoku, īsplaut īškā i atspīgeļuoja škidrumu ar iudini i cukru. Svātajam nedelai mes palykom cīmatā pat naktī, kab apmeklētu mūku turātūs vokora sprediki. Catūrdīnēs bolūžus tyka sagataveiti, biskvita pasta dažaiduos formuos ar vuoreitom cītom -verūšom olom ar iudini i anelline, toksiskuo kruosojamuo sastuovdaļa. Reitā nu reita gaviešona gasteja vysas rūtōtūs kvīšu dīgu

bazneicas, tod tyka nūrīteitas trejs nefellas lopas (medicinala zōle ar ļūti intensīvu smaržu), kas garantēja labi -byušonu vysu godu.

Dīnys laikā jam beja juostruodoj, kab izavaireitu nu krystā pīkoltuo Jezus īvaiņuošonys, ka jis vuoreja odotu, ka jis sevi īraudzeja, ka ir risks mīsa īvaiņuot i tai tuoļuok. Par tū dīnu kū es apsavīnuoju, pat najēmu mucys, cytaiž Jezus raudoja. Vīnpadsmīt sastdīņ beja Mīra i Augšanceļšonus Miša. Vysi bārni atnese bolūžus, lai sajimtu bazneickunga svieteibu un tod ād. Nikod naasu variejs atjimt tū gandarejumu, partū ka maņ beja juotur sovu bolūžu ar divejom olu školys braucīņam, kas tyka organizāta ūtardīnē piec Leldīnis. Maņ beja juoīdūd školuojuam. Aizgavieņa dīnā jī maņ nūpierka eistu makaronu lidmašynu, mozuokū, lai naizlītuotu par daudz. Onkuļs beja tik daudz, lai speidētu kurpis ar pannys sātom, kas izaveiduoja iz guņs. Ka tanteņa zynuojā, ka beidzās dorbs i jī tū samoksuojā, jis maņ īsaceja: - paprosi onkuļam, voi atnese naudu -.

Maņ i jai beja juomīļoj gondreiz kai diveji vergi, cikom jis tyka puorcaltis i īdeve desmit liru jai i pīcim. Muna nauda tū navarēja izlītuot, partū ka jī beja dūmuoti cyuku krostam. Reizi saceju tanteņai, kuru gribu spēlēt daudz. Jei pīkryta, partū ka cerēja uzvarēt. Muna beja meļs. Eistineībā es ari jutu traucātu apgierbā saleidzynuojumā ar sovīm leidzbrauciejim: jim beja svārki, bet jim napatyka tanteņa i es beju spīsts atnest vasalys drēbis. Vysi volkuoja boltys kūkvylņys ceļa zečis, bryunys voi zylys, maņ beja juoapsamīrynoj ar juos oranžuos izgataveituos zečis, nūkruosu, kas moksoj mozuok par puorejim. Es atvedu puori ceļam, kū atbolsta elasteigs, bet leluokuo bāda ir tei, ka, bez kuoju, jī tyka pi podagrys. Es ar aspektu pajiemu puori īsu zečis. Es jau beju gona marginaliziejuse i ari maņ beja juoatšķir sevi par apgierbu. Ar pīcim lirim es beju dūmuojuse nūpierkt puors gūdeiguokys zečis, kurys pyrms īšonys klasē byutu valkuse nu reita. Tymā dīnā veikals beja slāgts. Es navarieju īt iz sātu ar naudu, partū ka tante byutu atroduse. Dūmuoju, ka juos nūslēps zam akmiņa gar mle sliedzīni. Naktī leits i papeira byušona jī izškeist pīļneibā, kai es saprotu nuokušajā reitā, kod es aizguoju tūs atgiut.

Jī pavadeja pīcpadsmīt dīnys i tanteņa maņ vaicuoja, voi es asu uzvarējuse daudz. Pat es beju sirsneigs i es atbiļdieju jā. Tei nauda nikod naatguoja. Svātajā pīktdīnē procesejis laikā par gūdu Madonnys Adoloratai, sasateikūt ar školuojujam vaicojūt sovus skaidruojumus. Es nu kauna nūmyra. Prūtams, jei nazynuoja par vysu, deļtuo es pajēmu divejus šļakstus nu tanteņa zam juos smoguos skatīņa. Školā es vysod guoju lobpruot, bet ar švakim rezultatim. Nivīns mani nasaprota i maņ vysod tyka paaugstynuots, pasateicūt īsacejumim, partū mama beja klusa, ka jī vysod lyka vuiceitīs. Maņ beja tikai labi ar kači, cikom vīnu dīnu ar tripeņom atsagrīze nu piļsātys, bet dzeivinīks pajēme gabaleņu pa plūsai. Pajemūt karaveiru atstuoūt musku, jū nūgalynuoja atvārtūs laukūs. Maņ tei beja lela nūžāla.

100 doc#1164 Trešōs laikā gōju, lai satrycynōtu kvīšu un mīžu gryudus iz kaimiņu laikmata, es īlyku maisā un gōju iz myltu uz Tinderas kundzes upi. Es tod nesu myltus iz Novaru iz muotis rodu bruoli, kura, dorbam, byudams atraitne ar divejim mozim bārnim, nu reita guoja ūzulu sataiseit kūku mežā i paslēdze cepli, lai sagataveitu maizis maizi. kas atnese jai myltus, kas dabōja kaidu naudu i drupeit maizis bārnim.

Septembrī, kod ūgys beja nūbrīdušys, es kuopu iz augim i otkon pasaruodeja garšeigūs augļus, īrokstūt tūs nīdru grozūs, kas karinej ar āku iz zoru. Otkis tyka izgrīztys i atstuoatys, kab saulē izkaļst iz busa. Piec dažom dīnom jī palyka sausi. Skrīneigi lelūs grozūs zīmā ēde. Tymūs skaistajūs periodūs Marijis kundze, kaimiņš sābrs, gatavejūt žāluotuos ūgys. Es bīži aizguoju atrast. Jis beja daudzu bārnū muote. Vīns nu tim, Karmelo, beja epileptiska. Ik pa laikam i vairs natyka atrosts. Uztrauktais mama jū gatavejuos meklēt i maņ gondreiž patyka jū pavadeit.

Kod es apmeklieju pīktū klasi, školuojujs beja lyudzs breidynuot vacuokus, kuri myusus atvess iz kino, kab apsavērtu kinu "Mozais Alpu". Onkuli: "Tu redzēsi, ka tī junks naīt". Baznīckungs brōlāns priškā beja dzierdējis: "Jō syuta jū, es jū pat naredzēju". Tod jī kustejuos i es varieju īt.

Nu muotis ar konfektem beja atguojis paku. Es beju atveds dažus nu tom iz školu. Tys beja boda periods i ari konfektis beja moz. Munys školuojuoju muosa vuiceja catūrtū, cikom es beju pīktais. Jis praseja konfekšus nabadzeiguokai meitinei nakai maņ, kas beja slyma i es jū vysu atstuoju.

1945. godā tāvs atsagrīze Domodossolā. Es jū otkon redzieju 1946. goda aprelī un ar jū beja muna mōte, kas gaideja bārnu.

Pavoda apmāram desmit laimeigu dīnu ar vacuokim. Bīži gōju atrast vacvacōku un onkuļu, tai ēžu pēc grybas un dzēru daudzus skatīņus nu babeņas, kas tūs pōrdeve. Gols golā mama gribēja mani pajimt leidza Italejis augšpusē, bet tanteņa vysod napatīsa i sovteiga, jis puorlīcynuoja jū atstuo ar jū pi juos. Apmeklieju pīktū klasi, vysod ar gryuteibom, jemūt vārā sovu trauslumu. Ziņa par mozuo bruoļa pīdzimšonu atguoja dīnuos. Vysi prīceigi, bet žāl vīnlaiceigi es rauduoju ar prīcu i suopem. Varbyut ituo īmesļa deļ školuojuoja reklamej mani nasaverūt iz tū, ka nav atvārta mute iz eksamenim. Tymā godā vaļsts izveiduoja gimnazejis sekceju i gondreiz vysi muni bīdri beja sagatavejuši uzjimšonys eksamenim, kab tam pīkļyutu. Maņ nabeja īspiejis: onkuli tyka puorlīcynuoti, ka tikai ūlys apmeklēja taidu školu. Eistineibā piec gimnazejis beigom vīnam beja juoīt iz Mesinu par meistareigū. Vacuokim beja juodūmoj par naudys syuteišonu gruomotom, jī nabyutu izdarejuši nikaidu izdavumu. Es vysu laiku rauduoju, partū ka gribieju turpynuot studejis. Piec tam jī pīduovuoja īspieju īsastuo profesionalajā diveju - kursa periodā, cīši nabadzeiga vydsškolys suga, kas ilga divejus godus. Tī nabadzeiguokī guoja, sevkurā gadīnī pījēmu. Staigojūt iz prīšku i atpakaļ, reita i piecpušdīnis apmekleju kursu. Škola beja jaukta: vysvaira rūseigī veirīši pacēle rūkys pret režisoru, kurs vuiceja matematiku, ari skaidri nūruodeja itaļu i fraņču profesorim. Meitom tyka ītekmāti meitom, sātys dorbim i agrarejis pīkšstotim. Eistineibā nikas natyka īsavuiceits. Muna peļņa beja loba byušona kautreiga i ar lelu slōpumu, kū vuiceitīs.

Pyrma vuiceibu goda beigom školuojuji myusus beja sagataviejuši labdareibys teatrī. Maņ beja juoīt izskots, kas apgierbts kai skornizo. Beja onkuļa koppola, īsi šorti tryukst. Kod es jai saceju tanteņ, jei īsasauce: "Tu mulch the the the Cauzi". Es naasu zaudiejs pruotu: aizguoju pi Barbiera Lizasa sīvys, lai lyugtu juo dāla kurpis aizdavumā. Tai deklamacejis vokorā, kū es gērbūs kai sygnzo, storp daudzim aplausu i onkuļu izmysumu, kas par gadejumu beja kluotyn auditorejā.

Dīvamžāl pat tī diveji godi paguojuši i es pabeidžu školu iz vysim laikim dūmojūt, ka asu tikpat nazynūšs kai i vaira kai īprīkš.

100 doc#1159 Nūdalis Sesto - Voseja maņ pīdūd.

(Zvaigžņu gaisma)

Es beju divpadsmit, kod augustā mama atbrauce, lai es pyrmū reizi ģraudzeju mani ar tāvu i mozū bruoli. Ģraudzejuse, ka juo mozuo seja mani padareja prīceigu i es tū dīnu atguodoju kai vīns nu skaistuokajim munā dzeivē. Vacuoki beja apjiemeigi mani pajimt ar jim, lai mani atsagrīztu školā, bet tanteņa iz naskaitamū reizi jūs nūvierzeja nu idejis: jis mani syuteja par šyvumu ar perspektivu labi ģsavuiceit tierdznīceibu. I tai tys nūtyka, pret munu grybu. Mes i vacuoki aizbraucem ar Sicileju kai idiots. Nu tuo laika maņ vaira nabeja mīra i es vysod rauduoju paslapyn. Onkuļi saceja, ka muna nūteikti nabyutu mīļuojuse mani taidus kai jī, kas mani beja audzynuojuse kai meitu (meita nūteikti byutu paguojuse munus pošus suopis). Tante vīnu dīnu guoja nu lobuokuo šyveituoja vaļstī, kur ari mama beja ģsavuicejuse, pavaicuot, voi jei mani pījēme dorbā. Šyvumā atbīldēja, ka jam jau ir ostonis meitinis i navarēja palelynuot skaitli. Dīnu piec juos tantenis atnese sovys ollys, kab jū puorlīcynuotu i tys, kas saceja: - es puorsaveru mienesī, vīns nu muocekli varbyut aizīt iz Turinu i vītu jūs bruoļadālam palīk breiva -. Puncut, piec mienesā muna tanteņa mani nūsyuteja iz laboratoreju. Jaunō dāma, kura napōrsnēdze pusūtras metru augstumā, mani sagaideja: - Labi, es tevi pajimšu par tū, ka esi sōpeigi, es ģsadūmoju, ka tu lobprōt atbrauc pi manis, navys byudams laukūs ar sovu taņti -. Jis nabeja klaidains, ka tai dūmuoja. Ūtrā dīnā ostonūs es

īpazeistynuoju sevi. "laboratoreja suoc īkūst," jis saceja - tod tu lyki greidu -. Stuosts suoce mani smaržuot. Suoču teireit, kai beju spiejeiga. Es beju moza auguma, es beju divpadsmit, bet es paruodeju ostoņus.

es namuoku mozguot greidu: dzeraunē tei beja akmiņa i cīma, kur beja flizis, dzedze nikod namozguoja, kab nalītuotu. Es raudzeju dareit vysu, bet šyvums maņ īdeve ezeiti, partū ka nabeju labi mozguojuse. Devenūs īsaroda struodnīki i suoce interesētīs par jaunū lītu (bārns). Jī vysi mani vāruoja ar žāļ gaisu. Es sajutu jūs runys i krytu nu muokūnim, nazynūt dzeivis byutiskuos lītys. Ik pa laikam jī maņ deve dažus dorbus kai šyvums, lītys, kū es lobpruot nadareju, vysod īmaiseja par tū, ka navaru vuiceitīs. Beja pozitiva dīnas puse: pušdīnēs, dzeraunē atsagrīzt laukūs es kluseņom ēžu sātā, iz golda izplātušu salveteiti, maņ glōze, yudiņa pudele un ēdīņs. Īsuokumā ēst cītuos maizis i sīra gabaleņu, kū raudzeju garšuot, lai īlyktu goldu kai vysi parostī cylvāki. Piec pušdīņu guoju iz kaiminim, kurs par mani beja deveni godu vacuoks i beja šyvums. Jei paleidzēja atvērt acs muna naivuma prīškā. Muote dzeivuoja pi juos, muosa ar elefantu kuojom i vēļ vīnu sūplok.

Reizem jī mani aicynuoja ījimt zupu škeivi. Šyvums lyudze, lai es paleidzātu jai izdareit krysta šyuna izšyutu bārnu drēbem. Vīnu reizi maņ beja skumja krīze i aizguoja nu dorba iz pusem. Cytu reiz pajiemu brašera palnu i sieju pa kuopnem. Jī saceja: "Kas prīdi pūri? Ce Pigliaiu u Morbo? Beiguos jī mani saprota i pīdūd.

Reizem es guoju nu antonīšu bārnu noma mūkeņu, kab spēlētu ar bārnu. Es jim drupeit apskaužu, partū ka jī dzeivuoja sovys dīnys kuorteibā. Jī ēde ar goldu vysod labi īlyktu, tod spēlēja un beidzūt īdybynōtūs laikūs jī nūsadeve Dīva lyugšonas cīneibai. Dūmuoju: - laimeigi, jim vairs nav vacuoku i tūmār labi dzeivoj pi mūkom, bet maņ ir vacuoki bet es asu spīsts dzeivuot pi itim onkuļu luočim -. Bez jūs zynuošonu, kab izavaireitu nu tuoluokuos garlaiceigys nūpratynuošonys, ik pa laikam es aizguoju atrast tāva tanteņu, kas dzeivuoja cīmatā. Es jai praseju naudu, lai jis syuta viestuli Gentori, lyudzūt mani pajimt leidza.

Kotrys goda novembrī jī mani aizvede iz Sant'Ugo godatiergu, kas nūtyka iz Piano Vignys. Itamā vītā tāva vacvacuoki īreikuoja baldahiņu, kur jī sagataveja gaļu i grilātys dasys, kas puordūd kūpā ar lobu veina glōzi. Maņ tei beja vareiba byut kūpā ar tāva radinīkim, baudeit lobu gaļu i dzert kruosainu gazetu, pasavērt iz stendi ar drūsmeiguoku, laternu, čyuskys pūdu, catūrtū i bumbaelli puordūšonu.

Ūtrā dīnā mes vēļ braucem iz Badia Vekchia par Sant'ago svātkim, masu, nalelu guojīni i piečuok vēļ vagonu veikalā, kas pīduovuoja maņ dasu, maizis i skatīni, itū pīspīdu butele, kas aiztaiseita ar a. bumbu pi īkšejō.

Reizi pyrms Zīmyssvātku 3 dīnys guojom iz Mesinu. Mes gulējom nu radinīka. Maņ beja drusku napateikama: onkulim izstuosteja, ka nu tierga nūzoga olu nu zemnīka. Es beju īsavuicejs iz katehismu, kas nabeja nūzogts. Ar meitu vokorā gōjom pi kunga, kurs uzcēle figureņus. Onkuļi, kas izaruodeja lobpruoteigi, deve maņ kaidu naudu, kab tuos nūpierktu. Iz svaideituo tabula Kastrangejā varieju izceļt pīdzimšonys skotu. Ar spargeļu zorim i kaidu kūkvylņys lūku es izveiduoju škyuni. Vokorā maņ patyka diveju gaismu, kas radeiti ar valna rīkstu, kas izmiercāti eļļā i stygu gobolu sūpluok Bārnām Jezum. Pat onkuļs Mišeļs nūvērtēja ideju un gribēja mani atolgōt: "Nttojja, jys stum divas Indejas ūzulus", un tanteņa devēs jūs pajimt zam sovas gultas, kur jī tyka saglobōti.

Kod apsastuoju gulēt tikai Novarā, Zīmyssvātku noma periodā brauču ar sābru Antonietu iz funkciju, kas tyka reikuota 5. nu reita Annunziatys Bazneicā. Bazneicys apakšā sakrista nūdrūšynuoja apmoksuotūs krāslus. Mes juos vedem nu sātys. Atsagrīžūt gastejom pi Karolinys, inženera veļas sīvītis, pi dorba jau nu reita agri zamuok asūšajā. Tūlaik jis jau beja aizguojs, lai izzeimātu iudini pi San Francesko strūklakys ar lelu catūrtū, pīpīldeit kūka tvertni. Jis saceja: "Caùsi, pagaidit ite, es īšu pasavērt, voi kungi vakar naktī izvierzeja dažus capumus, deļtuo dori brūkastis". Jis gondreiž nikod naatsagrīze tukšs -rūka. Aicynuoju Antonietu kuopt i īslēgt drūsmeiguoku. Kod Karolina naatroda nikuo vaira, kū ēst, es aizguoju

iz vyrtuvi, kab pajimtu cītuos maizis gabaleņu i glōzi iudiņa nu "bumbaello". Da 8 mes apsastuojom dareit mada centrus, tod atsasveicynuojom: es aizguoju iz laboratoreju, Antonieta pi juo sātys, kab paleidzātu muotei byudams vīneiguo meita ar 8 bruolim.

Tikai Novarā sajutu piļsātu. Kod aizguoju atrast dzedu Turi es teireju glōzi un jys maņ īdeve "Sna" (golam). Es aizguoju nūpierkt nagu laku. Es ari nūpierku škeidynuotuoju, kab tū nūjimtu, kod sajutu, ka satikšu onkuli. Es izmontuoju borotalco kai sejas pulveri. Ak jau: vīnu dīnu es jū atstuoju iz sejis i pavadeju sovys bādys, slapņus i apvainuojumus. "Kur tu atrodi naudu tam junkam?". A es: "Voi tu naredzi, ka tī ir mylti?". Pa tū laiku kaimini beja puorsacāluši iz cytu apleicīni. Vīnu dīnu jī mani aicynuoja braukt iz cyrku. — Maņ nav naudys... — es saceju. Jī jim aizdeve. Piecpušdīnēs jiurnīki laboratoreja izbaudeit šovu: mierkači iz trapece, bārni iz zyrgim, elefantim, klaunim, lītom nikod naredzēja. Dīvamžāļ maņ beja juodaboj 8 lire.

Piec dažom dīnom, cikom es aizbrauču iz Kastrangeju, Sansalvatorejā satyku školys partnera muoti ar pylnu maisu ar zemnīku nūpierktū duorzinim. Jis maņ vaicuoja, voi es varu atsagrīzt iz cīmu (par tuo laika mentalitati jis raudzeja kauns īt iz laukumu ar maisu!). Es pīkrytu, dūmojūt par tū, ka ar gali savuoc kaidu naudu. Dīvamžāļ jis ir ceinejīs sovā sātā, jis mani atolgoj ar četrim amerikaņu zemesriekstim. Es nazaudeju proutu. Dabuoju liru, puordūdūt centru fantina dāmai. Es uzbyuvieju kartona pinči ar kuojom i rūkom, kas puorvītuoti ar šņūri. Daži bārni tūs nūpierka par dažim santimim. Vēļ vīna ideja: saulisbrillis nabadzeigim bārnim. Mekleju caurspeideigys kruosainuos konfekšu konfektis stygu priškā. Ar cukra papeiru es sagrīžu rāmi i varātu atgiut cytus santimus. Piec diveju mienešu izadeve atgrīzt 8 ūzulu.

Dzeds, nasaverūt iz augstuokū vacumu, astmu i trīcīni, kū jis atnese nu pīcu godu vacuma, jis raudzeja sevi nūtraucēt laukūs, jo meita gondreiz nikod nagueja pi juo

gostūs. Vosorā divus mēnešus beja labi, kod īsaroda meita -vaiņōtō nu Mesinys: tei lyna izmozguoja un skaidrōja mōju, lai nu vysa, kas goda laikā sasakrōja.

Kod mes tū satykom, jis maņ saceja: - Tova tante ir skumeiga, navar nabadzeiga vecs cīst sudikumā -. Vokorā guoju atskaiteit, a tanteņa kritizēja muosu -lykumā: - tei ir mīsta, jis var dūmuot pats, kū jis gryb -. I es atbiļdieju: "Jai ir taisneiba, es redzieju teireišonu, kū jei dora: jei pat ar skuobi izmozguoja urinatorio i atsagrīze spīdūša." Itymā šaļtī tys maņ deve šļakstu, partū ka ituos lītys tam nabeja juorunoj i es beju švaka.

Vīnu dīnu maņ dzeds īdeve naudu i es nūpierku dzīšmu gruomotu, kū runuoja laboratorejis meitinis. Jau kaidu laiku izadeve nūslēpt, bet vīnu vokoru maņ nabeja laika i onkuļš akredits suoce zaimuot: - ari itī nalobī cyukys, niu tu klivs par domineju -. Pi tim vuordim es jū nūgryudu sejā, pyrms jis tū izdareja. Munys sasaceļšonys prīškā jis myusus vairs naredzēja, jis nūvyllka bikšu jūstys i suoce mani vardarbeigi īsitīt. Es beju apmāram treispadsmīt i tei beja vīneiguo reize, kod jis saceja sovai sīvai: - es zynuojū, ka suocās dāma Italejis augšejai, pavoda jūs bruoļadālu iz vaļsti i syuta ar jū pi juos vacuokim -. Tymā breidī sasajutu prīceiga, ari aizmiersu aizmiersu mucu sōpes pajimtūs, tod gōju sēdēt uz slavas pļovas. Tyma suoce nūsalaist, dūmuojū, bet nakts ānys īfiltrēja kūku zorus i vīglys solts viejs datēja atpakaļ iz upi.

Es atsaspīdu iz rīksta i aizmygu, verūtīs iz muokūnim. Es daudz sapynuoju, kruosainu sapynu svuorsteibu. Vīgla vēsme gluosteja munu seju. Es atvieru acs i sovaižuok mīļuoju tū vītu, kuru vysod beju īneists i es pyrmū reizi saprotu ar breinumu, kū izgaismuoja tikai zvaigžņu gaisma. Es ļuovu sevi īt iz itū atsasaceišonys stuovūkli, par otkon sapņoju. Laimē kai nūslāpumainais škidrums īguoja munā mozajā byušonā. Es nabeju soldons bārns. Kōjas beja grumbōs, jo beja gōjuši pa straumes osu okūtīm, bet vysu munu mīsu, un pat dvēseli, tagad beja pīroduši vysu, kas varātu lyktīs soldons i maigs. Bet es atsazeistu, ka tys eisais mīgs

nu tuo vokora beja breineigs i es nikod vaira naatrodu. Varbyut deļtuo es tū vēl atguodoju. Piekšni iz muna placa nūlyka rūka, īsaroda tanteņa Antonija i sovā veidā, pieški jei mani īgryude: "Aizbrauksim iz sātu. Kod tykom, tu bučuosi juos rūku pi juos onkuļa i tu jam soki - Vossia maņ pīdūd. -. I tai beja.

Tymā vokorā es guoju atpakaļ vysu drebēšonu, naktīs navarieju gulēt i pavadeit stuņdis spazmaicā dīnys gaideišonā. Ka es īsleidēju mīgā, naapsazynojūt sevi, pieški līlēja kai par zvanu voi par apzinis savīnuojumu, kas praseja mani satraucūšu i suopeigu i nadeve maņ kūku. Atlykušū laiku pavadeju ar atvārtom acim, ryupeigi puorbaudūt monstrus, ka nakts tymsa pīvylka pi sīnom i, bez tuo, ka spāka kū dareit, es rauduoju i rauduoju. Bet tys nabeja skumjš rauduošona, tys beja nazkas cyts, kū es navarieju uztvert. Ūtrā dīnā es naguoju iz laboratoreju, partū ka muns mīsa izavēre kai geografisks papeirs, tik daudz beja pylns ar sasytumim. Atguoju tikai piec nedelis, kod zeimis suoce izmaineit.

Nūdalis settimo - Emīlija.

Svātdīnis piecpušdīnē guoju iz bārnunomu ar kaidu draugu: mūkenei paskaidroja Evaņģeleju jaukā formā ar kaidim aktualim jūkim. Kaida prīca tū stuņdi pavadeit prīcā. Vīnu dīnu jis stuosteja, ka oktobrī īsarass Mesinys veiskups par apstyprnuojumim.

- Paceļt sovu rūku, kas gryb itū sakramentu, lai es tū paziņoju arhipriest Monsinjornīka salvatore Abadessa.- Nazynu, kū dareit kautreigi es pacēļu rūku. Piec dažom dīnom es tū saceju Zize. Jei beja kautreiga: beja juomeklej krystmuotis. Pēc cylvāka, Rinas mis meita, jauna školuojuja. Kai mes varim jam pavaicuot? Ūtrā dīnā braucem iz juo sātu i jei pīkryta. 1948. goda 9. oktobrī piecpušdīnē brauču ar draugim iz Matricys bazneicu atsazeit. Nuokušajā dīnā es nu reita aizguoju iz krystamuotis sātu, kas ar sirdim maņ īdeve austa filigrana rūceņu. Es suoču prīcuotīs. 11 guojom iz bazneicu. Atguoja veiskups un sōce svinēt Svātū Misi. Intervejā mes sasakuortuojom centralajā fundā i pa vīnam, kū jis mums apstyprnuoja. Piec masys onkuli napīduovuoja pat krystmuotis kopeju. Jī tū sveice tikai, saucūt jū vīnkuorši par "parostu".

Pīmiņu, ka bierneibā, kod atsagrīzem nu Kastrangejis pyrms īsarasšonys cīmatā, beja Pesteituojam veļteita kapela kapela. Ziz apsastuoja breidi i saceja skaļai "ak muotis, ak muotis...". Es dūmuoju, ka tei ir lyugšona. Kod palyku vacuoka, es saprotu, ka tuo vītā jis sauce sovu myrušū muoti, byudama kopu, kas atsarūn tikkū

viens kapleicis. Nikod nabeju apmekliejs kopūs, partū ka Zizi pat nagoja iz svātūs svātkim. Es zynuaju, ka tymā reizē cylvāki nūpierka pučis nu Signorino misis vītā, kū sauc par "Fusadeello" i gondreiz procesejā jī guoja, kab rūtuotu sovu tyvūs kopu. Reizi īrūsynuaju Zizai: "Parkū mes ari naīmam gostūs pi sovys muotis kopa?"

Jis atbiļdēja, ka byus žāl. - Nadereigi izsaukt "muotis - muotis", ka nagribi nest pat puči. - Iz itim vuordim gondreiz kustīs. Mes guojom iz Fusdeello, kab nūpierktu kaidu krysantemeju. Svātūs dīnā brauču pīzvaneit dzedam Turi, lai myus pavoda par "Muotis", maņ ružovuo baba. Tam kopam beja bejs jō rekonstruejōs naseņ, jo kara laikā vīneigō bumba nūkryta uz kopim, tū beja iznycynōjis.

Pat ja es lapnu, ka asu uzvarējuse cytā kaujā, munys dūmys guoja pi vacuoku dīnu i nakti. Es raudzeju sevi nūtraucēt, kod beju laboratorejā. Suoču jimt garšu, lai šyut: es sagatavieju ovacis streipem, pūsteju iz ūgļu dzeļža. Kod dzeļzs beja korsts, lelys meitinis izstīpe gabaleņus, kab īpakuotu drēbis. Kab tū byutu saspryngts, tyka izmontuots, kab īlyktu piombini, kas šyuta storp divejim fotuccie. Es aizguaju nūpierkt juos nu krysttāva, kas puordeve šauteņu materialu. Tī beja punkti, kas maņ beja juoplacynoj ar myuru. Reizem es ari saplacynuaju pierstus... Tikom Orlando kundze turpynuaja apmokuotus izgrīztus kursus vacuokuom meitom. Es siedieju tuoli bet es tendenci ausi, kab koč kū saprostu nu stuņžu. Vīnu reizi onkuli pastōsteja, ka mes brauksim uz Fantinu, lai atrostu "komateru" un "izskotu", tūs, kas tod, kod jī īsaroda iz Novaru par svareigom komisejom, kas gulēja ar myusim. Vīnu reizi Komers pavaicuoja Zize "Cik tu esi vacs?" A zizi: - Es varēšu acīs īraudzeit, I mūkei es pazynu - (skotu iz skota, napīmiņu).

Ar vactāvam Turi es beju aizguojuse, lai nūpierktu zaļu auduma gabaleņu, puorbaudeit sovys spiejis es īpakuaju sukni. Atbraukšonys dīna Fantinai atguoja (divejis stuņdis staiguošona). Pīsaceļam pi 4. Gribējuos puorsteigt Zizi, līkūt sovu svārku. Tys beja tik tyvu, ka es tikpat kai navarieju īt. Kod jī īraudzeja munu radeišonu, jī suoce saceit: - Mes tū izaugom i niu, kod tys suoc kliut par lelu, dora

ūlu. Tys līk kaunētīs. I es struopēju: "Itei nagribiešona, ja gribi, ka tys ir tai, cytaiž, tu ari tev īdūsi!" Bet sirdī es dūmuoju "kai es eimu ar taidu šauru sukni...". Tok mes īsarodom jūs golamierkī. Klaurs pavaicuoja, kur es asu sataisejs tik skaistu sukni. - Sa Fifi Illa - (jei tū dareja) Zizi atbiļdēja. - Tod, kod ir juošyt koč kas, kū mes atbraucam pi juos -. Civeta lapnums...

Reizem cīmā īraudzeju lītys, kas mani nūskumynuuoja. Emīlija beja nadzierdeiga, varbyut bezpajumtnīki. Gondreiz kotru dīnu jis guoja nu ceļa, kur es dzeivuoju. Ka jis satyka kaidu, jis atnese rūku pi mutis. Cyturreiz cylvāki jai pīdōvōja maizes gobolu, bet beja taidi, kuri bez skroples deve jai sīra gorūzus un tod slēpēs īraudzeit reakceju: uboga sīvīte sēdēja uz durovu sūla un syta ar golvu pi sīnas. Vīnu dīnu īt iz veikalu, lai pajimtu stygu, dzierdieju styprū Antonio bolsu, oklū cylvāku. Nu abatejis, kas atsarūn vaļsts viersā, jis paziņuoja, ka ir atbraukuši sardenis. Ar dažim lira nu dzeda gola, kurs beja izvierziejs, es aizguoju pi zivu mīsnīka, lai nūpierktu puors hektoru. Pi pušdīnem aizdadzynuotu plitu ar ūgļem, sardenis vuoreju i īlyku cukra papeira gobolā. Kod īraudzeju, ka Emīlija tū izlītoj, es jam īdevu. Jei iz jim pasavēre ar puorsteigumu i pīminēja smaidu, kab paļdis. Es redzieju, kai jei sēdēja iz parostuo slīkšņa, jei naspļauņ golvu pret sīnu, bet jei atnese pierstus ryugtys pi mutis. Tymā dīnā es naēdynuoju: beja juoteirej plita nu palics ūzuli, lai nalīku sovys iniciativis saprast onkuli.

Par tū ceļu Andžela ar sovu dālu Nino, kas paguoja gar pušdīnem, invalids, kurs guoja, bet runuoja ar žestim. Jī guoja ar spani, lai pajimtu zupu pi bārnunoma. Vīnu dīnu Nino beja vīns pats ar sovu spani, divi puiši dzeivuoja munā sātā i bāga. Jis navarēja vilkt iz biksem. Jis beja bez apakšveļas. Es kautreigi guoju lejā, kab jū apsegtu. Tei beja pyrmuo reize, kod es īraudzeju plyku cylvāku. 100 doc#1164 Bēre, ja onkuli zynōtu, tys byutu škandals.

Vīnā nu daudzajim burtim, kas tyka nūsyuteiti sovīm vacuokim, es beju izsacejs gribiešonu piec lūceitovys stuņdinīka. Zynūt, ka Agostina kundze ir atbraukuse nu

Domodossolys, es aizguoju pi juos. Tikkū jis mani īraudzeja, jis mani apjēme i īdeve munu nūsyuteitū paku. Es tū attaiseju i puorsteidzu tū, ka atrodu bryunu jēra kažuku ar čūkstim, kas ir tik lels kai piersts, jyutamais capuris i kaste ar stuņdinīku. Es drebuoju ar prīcu, cikom dāma tū nūkuortuoja iz plauksta. Jis īdeve maņ glōzi iudiņa, lai atsagrīztu un skrēja iz sātu. Ūtrā dīnā, kod onkuli atbrauce iz Novaru, jī saceja, ka, ja es tū kažuku volkuoju, jī mani pajēme pa trokam: nivīnam vaļstī nivīnam nabeja taidu lītu. Es tū vysleidza lyku ar lapnumu. Es pīvytku pīdurkni atpakaļ, lai nūruodeitu stuņdinīku vysim. Es bīži viņ īdevu jam šņūri, tik eisā laikā, kod jis izaškeire. Īt iz Kastrangeju es satyku kaidu vacuoku cylvāku, kurs mani breinuoja. Kab naizsaceitu slyktu īspaidu, es pasavieru iz niu naatgrīžami saškeistū stuņdinīku i es saceju, ka asu aizmiersuse tū īkruot. - paļdis u siso -. Jī mani sveicynuoja i turpynuoja ceļuojumu.

Saleidzynojūt ar draugim es beju mozs i pluons, jī vysi beja "izstruoduoti". Viestulē muote vaicuoja Zize, voi es asu "atteisteits" kai muna ružovuo muosa. Bet, lai runuotu par itom lītom, tys beja tabu. Jis ignorēja, ka es zynu vysu par dzeivi. Ribele kai vysod es jai saceju: "Es naasu "jauna dāma", partū ka asu nūzīgums". A jei: - Kū tu soki? Mes vysod asam jūs uzturējuši. Vīnā vokorā gulēju Kastrangejā i es jutuos švaki. Es svīde soltu. Dūmojūt, ka tys ir beigys, kuru es lyudzūs, rauduoju i izguoju tymsā, kab izdareitu dažus pilīņus. I jī: "Ka otkon pīsaceļsi, pajem tevi!". Varbyut mani aizsorguoja Madonna del Tindari. Es aizguoju atpakaļ iz gultu solmā i aizmygu. Ūtrā dīnā laboratorejā Novarā, mis Assunta mani redzēja gaišuoka kai parosti. Kod oficiante nese kai kotru reitu kopeju i pīnu ar tasteitom šķēlem, jis ari pīduovuoja.

100 doc#1159 Ostoitajā nūdalā - rītu liduojums.

Pavadeit daudz laika Novarā muna dzeive ruodejuos mainejuos: varbyut partū, ka es aizguoju atrast vactāvu Turu i ar jū es ar prīcu napuortraukti čatuoju par vasalom piecpušdīnim. Jis maņ stuosteja daudzus stuostus par juo dzeivi i tū, kai juo eksistence nazkod beja gryuta. Bez tuo, dzeivuošona Novarā maņ beja īspieja apmeklēt svareīgūs pasuokumus, kas nūtyka vaļstī. Golvonūkuort, lelys religiskuos funkcejis, procesejis, kristīti, apstyprynuojumi, bet vaira kai vyss cyts kuožu ceremonejis, mani satrauce. Tod lauleibys tyka svieteitys vokorā, es gondreiž vysod guoju ar sovīm draugīm puorsavērt Sannicolys bazneicā.

Vīnā vokorā boltā kleitā īraudzeju leigačys tāva pavadeibā. Kandida kai snīgs, izavēre kai lelle, tik skaiški! Taišni Karmelina apsaprecēja ar Filippo. Es sevi identificieju pilņeibā i sapņoju par atvārtom acim: "Kas zyna, kaidu dīnu jis ari varātu mani pīsaskart...".

Tymūs laikūs maņ beja svešys sajiutys, gaisā beja kas jauns i svešs, maņ beja prezentacejis. Es beju namīreiga i gaideju, kod nūtikis uorkuorteigs pasuokums. I patīseibā pasuokums naaizkavēja. Ap pušdīnem postnīks parosti paguoja. Vīnu dīnu

juņa mienesī dzieržu juo gudru bolsu: "Lauku, ir postu". Pajiemu viestuli, atguoju nu... Domodossola! Mama raksteja sovai muosai.

Es pieški bryuni, cikom gondreiž izplēse i es tū puorskaitu, beja tei ziņa, kū es vysu myužu gaideju: ap 12. septembrim muote atbrauce iz Sicileju, lai mani aizvastu iz zīmelim! Da šam es beju jauna dāma, mani gaideja nuokūtne i beja juoatrūn nūsadorbuošona. Zynūt tū reakceju, kas munai tantei byutu bejuse, pīsardzeigam jis slēpe burtu burkys apakšā, kurā beja grobu jiura: ja zizi jis byutu izlasejs mani nabadzeigū... reizem juo onkuļs Mičeillo, kod jis tū dareja 100 doc#1163. dorbs cīmūs atguoja iz veikala Novarā. Reizem jis saguoja kūpā ar Zizi i satrauce jis saceja: "Tys ir kaidis laiks, kod tova mama naroksta, jai koč kas byus nūtics...". Tuo vītā es beidūs, ka vēl vīns viestule atguoja ar kaidim padūmim. Eistineibā vīns dīnā atguoja vīns, bet par laimi bez nikaida aluzeja iz braucīni iz Sicileju. Vosora deļ mane nūsleidēja lānai, navarieju gaideit spazmaļu gaideišonys, kas beigsīs. Dorbs paleidzēja maņ nadūmuot i puorīt laiku, kas mani atdaleja nu muotis īsarasshonys. 100 doc#1164 Par Dabasu svātkim augustā vysī cylvāki gribēja nūrōdeit iz sovu eleganci un laboratorejā vīnmār beja daudz kū dareit, vairōk kai parosti: daudzas dāmas gribēja atrōdeit jaunū kleitu. 13. augusts beja veļteits struodnīkim, kuri varēja šyut sovys drēbis.

Es beju lyudzs, lai Zizojam nūpierktu audumu, lai byutu leidzvierteigi draugim. Jei pīkryta i izavielēja nabadzeigu bēšu -kruosu audumu ar zylim mezglim zeimiejumim. Laboratorejis laboratoreja maņ tū izgrīze i pasyutēja vacuoku godu struodnīku, kas paleidz maņ jū šyut. Partejis dīnā maņ beja jaunuo kleita kai vysim.

Beja ari pazinis, kas atguoja nu Fantīnis. Vīns nu jim beja redziejs munu slovonū šaurū svārku. Jis atnese auduma gabaleņu i vaicuoja Zize: "Tovam bruoļadālam ir juopakoj maņ kleitu, tys ir tik labi!" Es jēmu pasokumus. Maņ beja pruotā modeļs, kū Assunta mis beja īpakuojuse klientam. Es kaidu laiku praseju, lai tū izgrīztu i

paraudzeju. "Labi, audums ir drupeit smogs, pīmāruots rudiņam. Es atbraukšu ap 20. septembri."

Tikom laboratorejis meitine Karmelina, aicynuoja vysus sovus draugus iz kuozom, svieteja vīnu septembra vokoru matricys bazneicā. Ar Zizi atļuovi aizguoju iz ceremoneju. Storp gostim beja ari dāma nu Domodossolys, kas maņ paziņuoja par tyvu izbraukšonu: "Concettina, tev ir dīnys, kas skaiteitys Novarā. Tova mama dreizi atbrauks tevi."

Piec boguotuo atsvaidzynuojuma guoju iz sātu prīceigi. Paguoja dīnys i īsaroda Tindari svātki 8. septembra, tymā godā cīši garais ceļuojums, kas īsavylka Fuararā, maņ nasaruodeja gryuts i bezgaleigs kai pyrmū reizi, maņ ruodejuos liduot. Atpakaļ Cstrangijā informieju Zici, ka apturēšu dažys dīnys ar izdūmuotū attaisnuojumu, ka laboratoreja palyka slāgta leidz 12. dīnai, tymā reitā muna sirds īsaļdēja. Savuocam kaidu ūgu, lai pajimtu sābrim i dūdāmīs iz Novaru. Pusceļā es redzieju nu tuolīnis sovys mamys, kas nūsalaide pa mūla sliedzīni. Es sateiku juos i apskuovu ar vysim spākim, kas maņ beja sovuos mozajuos rūkuos. Zi suoce klīgt "Parkū tu pieški atbrauci? Voi tu dūmoj, ka tevi atvad Koncettinu?". "Jā - muote atbiļdēja - piec treju dīnu mes aizbraucam". — Tu navari, jam ir juosagatavej kleita fantina dāmai. Tys beja vēļ vīns attaisnuojums palikt. Jis pastuoveigi klīdze. Es beju napacīteiga, ka pīsaskaru dabasim ar pierstu. Muna vīneiguo nūžāla byutu bejuse vairs navar īt i atrast dzedu Turi.

14. vokorā ēdem. Zizi attaiseja muti tikai par kaidu apvainuojumu munai mumejai: "Ar kaidu drūsmi tu tū atjem, tev nav nikaidys sirds, līk maņ puoruok daudz cīst, es tevi vaira naskaitu par muosu." Es pyrmū reizi īraudzeju Mičello ar osorom. Zam juo rupuo i ilgst myzu kai kūks acimradzūt daži ciļviecis pilīni beja palykuši īslūdzeiti. Tuo vītā es beju palykuse solta kai marmora i nimoz nabeju puorsacieļs.

Nakts, kod es naaiztaiseju acs, tyukstūšom dūmu čatuoju i es navarieju gaideit reitu, kas brauks. Muote beja pavieliejuse taksi nu kunga nūsaukta "Cauzi i vylka"

(vylka biksis). Reizē mes pīsaveļam, pādejū pīskuorīni -iz kartona čemodana i sveicīņš onkulim. Izbraukšonys laikā muna tante pamete sovū ustobu osoruos, ar vaļā motim, i jis sevi īmete pi mamys kuojom, lyudzūt: "Tagad es mani bess i tev byus smierts tovys sirdsapziņas iz vysu myužu! Lyudzu!, tu, tu, es jam paprosu ceļūs - jis saceja - es asu tikai nabadzeiga sīvīte, vīna poša i pret viltus veira izaturiejuši kai zvārs, nivīns mani namīļoj.

Ar nateirajim motim i dubļu kūdula seju jis syta zemi, nūluodūt vysu vysumu. Muna mama beja saprotuse, ka muosa ir palykuse beistama i zaudej golvu, piec olkys. Tūmār jys nakustēja, jys naļōve sevi žālōtīs, jys beja nadzirdeigs sovim maldynuojumim, izavēre tōli un gaideja sova scenareja голу. Kod muna tanteņa saprota, ka mama ir puorlīcynuota, jei steidzēs sovā ustobā, nūlīdze myusus pādejū atvodu. Piekšni mes aizbraucem, jei atsagrīze iz īlys, cikom mes puorsacēlem, īraudzejom juos sasaraušonu, cikom tei palīk par mozu malnu bumbu, kas sasajuta ar akminim. Varbyut ar jū beju nažieleiga, kai tū zyna tikai bārni, bet es pīmiņu, ka, cikom es aizguoju paceli nu juos sātys aizsorgojama ar muotis rūku, kod īraudzeju, ka taisuos pazust nu muna skota vysu munu īrūci truepeigi. puorsavērtē par mīlesteibu i es sajutu leidzjiuteibys sajiutu pret jū (tod es zynuojū, ka iz manis ziizi iz īlom rauduoja, it kai es byutu myruse).

Pasazza Bertolami attaiseja taksis durovys. Nu lūga sveicynoju vysus tūs, kurus radzu da vaļsts gola. Ceļu laikā vierūs panoramu i vaļsti, kas lānai puorsacēle nu munys skatīņa, mes palykom kluseņom, cikom jiura lānai beja i vaļsts. Da šam es beju tuoli nu Novarys, nūteikti! Preteji dūmys ceinejuos munā pruatā i es navarieju tūs dominēt, tod es uzdzynu, kod mama mani gluosteja, breidynojūt, ka mes asam īsaroduši. Tod es tū zemi intensivi mīļuoju, ka jau ilgu laiku beju īneista deļ tuos skumjuos dzeivis, kuru es vadeju. Vigliešuokajā stacejā beja lels apjukums, daudzi kai mes aizbrauce iz Zīmeļu ar sovim kartona čemodanim i cytim maisim.

Nu jiurys atguoja pluons viejs i es sajutu tū suoļs, kas nūspīde munus lyupys. Jauka sajiuta, kū es sajutu pyrmū reizi. Pusstuņdi gaidejom viļcīni. Maņ tys beja jauns gaiss. Cylvāki dzīduoja dzīsmi mūdē "Profesors, pasoki, voi ola voi vysta pīdzyma pyrma". Vysi nu svātkim atsagrīze kontinentā. Īsaroda Mesinā es īraudzeju vagonus iz prāmu laivys puorsteiguma ar puorsteigumu. Tys beja vyds -septembra i tymā zylajā dabasūs viers šauruo steidze tyukstūšom rītu. Ar sovu liduojumu jī izšyust munu sapynu: beidzūt atsagrīzūt dzeivuot pi sovys saimis. Es raudzeju Dīvu īraudzeit tuo spyłgtuo fona centrā i, pat ka es jū naradzātu, es jam pasateicu nu sovys dvēselis dziļumam. Piec bezgaleigys stuņdis guojom lejā iz Rūmu, kab atsuoktu, piec cytu stuņžu gaideišonys, viļcīņs iz Milanu, kur beja vēļ vīna viļcīņa maiņa iz Domodossolu. Tys beja sapyns. Tymā viļcīnī sveicynojūt vairuokus cylvākus, kurus jis pazyna. Vysi vaicuoja, nu kurīnis jis atbraucs i kas ar jū beja meitine. Jī nazynuoja, ka jam ir cyta meita.

Es nūvāruoju ainovys: ar breinumu azara specialitašu i solu īraudzeju, tod kolni. Vaicuoju, cik īsarasshonys tryukst, zynūt, ka piļsāta ir īlejā, kū apjam kolni. Domodossolā īsarodom vāļajā reitā. Dabasi beja pelēki, celi it kai beja nūkruosuoti tymysi, ļauds staiguoja ar izšķirūšu sūli, verūtīs iz zemis, pat drēbis beja tymsys. Tāva stacejā jis gaideja, ka mes ar munu mozū bruoli, kuru es beju redziejs Sicilejā divejus godus agruok. Bučkys i apskōvīni. Kai mes guojom iz sātu, es raudzeju atkluot tū vītu, kas dreizi klius par munu piļsātu. Es skaiteju sātu lūgus bet tī beja tik daudzveideigi, ka zaudieju sovu apriekinu vītu. Beja par daudz lūgu, i par daudz sātu vīns iz ūtra. Jī beja tik augsti, ka acs tyka pazaudātys dabasūs.

Es paraudzeju reibyneibu. Tyukstūšom vaicuojumu īgryude golvā, jī guoja napacīteigi. Kursu laikā navarieju staiguoit nivīnu vuordu. Tod sātā beja vēļ vīns puorsteigums, kod īraudzeju muosys, kurys atguoduoja tikai nu fotografejom. Vēļ vīns puorsteigums ir vyrtuve ar izlietni, krānu i gāzis plitu (Nevarā sātā iudiņs nabeja i vuoreits ar kūku). Vokorā jis atbrauce gostūs pi Komara Grazia ar sovu meitu Katerīni. Kaimini ari gribēja mani pazeit. Nuokušajā vokorā tāvs mani

aizvede iz kino. Vīns nu skaistuokajim munys dzeivis vokorim, kū es atguodošu myužeigi, da pādejuos dīnys. Beidzūt es beju ar tāvu, pyrms es jū mīļoju, kai tu mīļoju naasūt tāvu, niu es jū apbreinuoju i beidzūt pyrmū reizi es jutu aizsorguotu tai, it kai es byutu juo princese. Īsuokumā maņ ruodejuos staiguot puori muokūnim, es beju nūsalaidis cytā Vysuma punktā.

Deveita nūdaļa - Dabasu durovas.

Pyrms suokt nu Sicilejis, muote beja izadevs atrast mani vītu nu kažuka i piec diveju dīnu jei pavadeja mani iz dorbu. Mes izbraucem nu sātys agri nu reita: beju cīši sajiusmā par itū jaunumu.

Pi īejis jis mani sagaideja jaunuo dāma Tilde, kas mani padareja lelu smaidu i pajēme pi rūkys, pateikama i jauka sīvīte. Tilde maņ saceja Milanese "Sveiks Bela Tusa (meitine), atej, es tev pasnīdzu meitinis, kas struodoj ar mani: i Teresinā. Jim ir tik daudz pīredzis, jī tev vuceis struoduot. Ja ir problemys - jis. pīvīnuots - naasi kauns vaicuot". Tik acs mirklī es atrodu sevi ar sovu jaunū dorbu.

Es jutu jau cīši labi i, lai pyrmū reizi īsaroda ituos puormainis Belys Tusys dzeivē. Par tū temu jys daudz nazynōja, bet nu jō vacōkūs draudzes dzierdātajim stōstim Novarā, saprota, ka tai jys ir tai, kai jys pōrsavērt par jaunu dāmu. Jis saprota, ka jam tuo signala navajag byut par sīvīti: jis jau beja par vysu, kū beja īsavuicejs, zynoms i mīļuots. Tys vairs nabeja kuopurs i beja pīdzeivuojs tauriņu metamorfozi. Jis atguoja nu tuolīnis i piec dažu minotu jis guoja nu vīna pasaulā iz ūtru. Jis atsaroda vīns pats i beja cīši lapns par tū.

Pa tū laiku suoču īsapazeit ar jaunū dorbu. Tod tyka izmontuoti matu kolni iz kažukim. Ādys beja slāpnis ar spuornu i beidzūt tuos pīgrīze iz kūka ass, vylkdams tuos nu vysom pusem. Tys maņ atsagrīze, kod laboratorejā Sicilejā es sagrauzs pozys, lai īlyktu drēbu apakšā. Ari ite daži mūrģi aizskrēja pa pierstim. Ka beja drupeit saule, jī tyka izkaļteiti iz īlys iz īlys, deļtuo maņ beja juoiztaisa sasmiegums Persejis duorgim jārim, vardivem, ūzulim, ra-muque. Cikom es juos nūgivu, maņ patyka pasavērt iz mašynom i cylvākim, kas paguoja garom. Es pat ceņstūs mašynu izplyudis gāzis i raudzeju sevi īmīsuot ar tū piļsātys smaržu, tik jaunu i apreibūšu meitini, kas izauga teirā gaisā. Piļsāta paradēja zam muna skatīņa i es pat zaudēju laika jiedzīni. Tāvs maņ paskaidroja, ka dīna tī ir sadaleita stuņdēs, bet, kod es dzeivuoju Kastrangejā, es tikai zynuoju par lācīni i saulis komplektu. Reizem, cikom es ryupējūs par uodom, atguoja vacuoka dāma augšejā stuovā, kab mani paturātu kompaneju. Jis runuoja šaurajā Pjemontā i es nasaprotu doku: "Kaida bela fiola, nu ndua the vegnat (nu kurīnis tu atbrauc)? Cuma ti, ja ciamats (kaidis tevi sauc)?" Es mainu. "Es mani saprūtu (voi tu nasaprūti).?". Kod uoda beja sausa, jaunuo dāma izgrīze kolnu formu par šyvu šņūrem, kas jim pasyutēja.

Pa mozam es īsavuiceju likt frīselina polsteru, apleicejū sūmu i tod odering. Sovom prasmem suoču jimt kasnedelis pagetu i īsuokumā mani īlyka kuorteibā ar brendim pensejai. Es jutuos leluoka. Laboratorejā beja radeja: Prīceigi sajutu dzīsmis. Tod ledusskapi nabeja izplateiti bet jaunajai dāmai pīderēja pudruošona, kas pīpiļdeja ar lada blokim, kū pīkluoja kungs, kurs piļsātys īluos guoja ar rotu. Maņ dzerūt tik soldiudiņš beja jauns. Kūks īsiļdeja kūku ekonomiskū plitu. Jam nabeja telefona bet, kod jam beja juozvana klientus, jis mani syuteja nu sovys tantenis, byuvnīceibys kompanejis saiminīka ar vairuokim struodnīkim. Storp tim, najauši, es īraudzeju pyrmū reizi... bet tys ir cyts stuosts, kas, ja maņ ir laiks i gribiešona, es vāluok pastuosteišu.

Sātā apēžu labi, vokorā jis izguoja gostūs iz piļsātys centru ar akmiņa jumtim i veikalim ar skaistim lūģim. Sastdiņ brauču ar muoti iz tiergu, kas aizjam lobu centra

daļu, kod guoju nu dorba ap pušdīnem. Nūpierkom audumu, lai mani padareitu par kažuku. Jis tyka puorbaudeits. Es tū īdūmuoju, īkūžūt mani iz pusnakšu masu Zīmyssvātkūs. Īsuokumā, prīceiga dzeive.

Jis atguoja karnevals. Pīsadalejom ar saimi tyvu Viglioni pi Galletti teatrī. Tys beja sapyns redzēt maskuotuos dejis storp fosforsciejūšuos gaismys spēlem.

Nuokušajā sastdīnē, kod es tī pīsacieļu, beja koč kas napareizi. Es rauduoju, partū ka muote maņ nabeja atdavuse Magneju San Pellgrino. Atguoja vīns nu juo rodu bruoļa nu Martigny. Pušdīnis pi myusu. Piecputdīnē es jutu čudnai, ruodejuos, ka muna laime beidzās. Tāvs pavadeja muosu iz viļcīni, tod mes vakarēja.

Tymā vokorā nu guojīnim naizkuopom. Tāvs saceja mamai: "Es īšu atrast draugus bārā." Ap 23 stuņdem jis atsagrīze sātā Gemandendo i izaveiduoja ar sovu gaišu seju, ar stypru bīzu bīzpīnu da kryuteža. "Tereza, sagatavej kumeļu". Cikom tāvs izlēja iz gultys, es guoju ar tanteņu, kab pīzvaneitu uorstam 50 metru attuolumā. Jis tyuleņ atguoja, bet pa tū laiku tāvs beja puorstuojs dzeivuot. Vāluok izzynuojom, ka aorta ir izlauzuse. Tūmār nabyutu nikaida sakara, tāvs pōri dabasu durovas un lidōja uz dabasim. Tys beja 1951. goda 17. februars, vysu nakti es palyku pi tāva bezsardzeiga tāva acim. Muna golva grīze, migrenys i reibšonys sajaukums, kas vairs natyka atjimts nu tuos ustobys, kur vysu objekti palyka naideigi, partū ka līcinīki par nataisneigu smierti. Nikod naapsastuoju dūmōt par munu tāvu un nažieleigū liktini, kas beja mani gaidejis Domoossolā, osoras vairs navarēja izkļūt nu acim, jo jī beja palykuši par raudōšonas dōrzu. Tys Dīvs, kuru es beju īsadūmōjis par munu aizīšonu žylbynūšajā gaismā par Mesinys šaurumu, kur jys tyka nūslāpts? Deļ kuo jis myusus beja atsasacejs? Deļ kuo jis mani beja tik daudz maldynuojs? Deļ kuo niu, kod es beju atroduse, ka tāvs tyka atjimts iz vysim laikim? Kaidis ir ituos tragedejis punkts? Tagad, kod Dīvs te Domodossolā lykōs cytaids, tōli, nanūtverams, jys lykōs nu tymsim, nanūtverams un neiplantajōs, ryugts, par kuru es vairs na zynōju, voi uzaticēt voi ignorēt vysu atlykušōs dīnōs. Nakts i naktis es

kluseju, nūmūdā ar acim tymsā gondreiž cerūt, ka ar dīnys īsarasšonu vyss atsagrīzs kai īprīkš. Tymuos sōpeigōs dīnōs, ar saimi uz pūsma rūbeža, saprota, ka paradize nav vīta meitom.

Vīna nu tom naktim, agrōs reita stuņdēs sabrukušu un pēc mūku mīga es īgrymstu soldonā sapynā: es atrodu sevi uz azara, tod tāvs ar acim un seju īgryuds dabasu gaismā. Tagad jō seja vairs nacīte un beja atsagrīzuse skaista. Svīļeigi jis maņ pasmaideja, jis pajēme munu rūku, apjēme mani i suoce ar mani runuot. "Muns bārns - jis saceja - tys, kū es tev niu grybu pasceit, ir muna mīlesteiba, vyss lobs, kū es tevi grybu. Apstuokli ir ryupējušīs, lai mes napazeistam vīns ūtru. Es tik cīši nūžāloju, ka naasmu redziejs, ka tu izaug 102 doc#1163....".

Reizem maļdej tys sapyns i muns pādejais braucīņs, dūmoju par tū, kod Kungs mani zvaneis, maņ pateik īsadūmuot, ka kod es puorguoju puori dabasu durovom, muns tāvs mani gaida, apgierbs kai tymā vokorā, kas mani izvede pi 100 doc#1163. kino: ar jū Myusim ir daudz kuo, kū mums pasceit, ir juouzjam tū runu, kas teik puortraukta tymā soltajā februara naktī iz vysim laikim. Tys byutu lobuokais veids, dūmoju, suokt sovu pādejū braucīni.

Muote palyka izmysumā ar četrim bārnim i bez pensejis, partū ka tēte beja vīnkuoršs bruģis 122 doc#1164. Vysa soltuma un vysas pasaules sōpes beja nūkrytuse uz myusu nabadzeigū izceļōtōju gimini.

Tuoli nu myusu zemis, tuoli nu dzeivis, mes bejom smīlkšu gryudi nu tuksneša vieja.

Muna mama beja zaudiejs sevi i vysu sovu dvēseli. Tys beja palics par tukšu čaulu. 100 doc#1164 Jō mīsa tyka nūslāgta kai kūka gabaleņa, jys napōrtrauce nūtecēt un jō zaudātū skatīni, zemes sejā un bez izteiksmes, palyka fiksāts vasalys minutes uz tōlu punktu, uz tētes kopim. Tys beja palics kai spūks, kas ībrukts ar aizmiersšonys naīspiejameibu. Es uztvēru tū breidi, kod jis īkriss i īgryms izmysumā bez ceļu izbraukšonys. Es raudzeju jū sakustynuot, es runuoju ar jū, raugūt jū uzmundrynuot.

Natycami, ka lūmys beja pavysam apgrīzušys: tei beja meita, kas mīrynuoja muoti, stuostūt sovīm stuostīm, lai sagataveitu jū dzeivuot bez veira i paleidz aizmierst. Maņ, vacuokuo meita, vēļ nabeja 15 godu.

Piec vakareņu atsagrīžu dorbā nu kažuka, kab audzynuotu vēļ dažys liru. Taišni es raudzeju dzeivu turēt cereibu līsmi. Bet mōtes beigōs, es nazynu, kai, varbyut ar izmysuma spāku, storp klīdzīni un ūtru jys kraun vysu pasauli par placim un lēni jis atsagrīze švakūs, vōrejūt kaidu svārku un mērveņu kleitu..

Decimo nūdaļa - La Bela Tusa.

Tō poša goda majā muns mozais brōļs saslyma ar mosolom un pajēme ari tū, ka bērneibā jū nasasazynōjis. Cikom es beju gultā, dziedieju, kai muna mama attaisa durovys. Kaidis beja spieliejs zvonu. Tod dziedieju Zize i Mičello bolsu. Es uzatraucu: pyrms jī mani nikod nabeja atveduši iz Domodossolu, lai redzētu vacuokus i niu jī beja dzeivuši dzeivus. Jī palyka apmāram nedeļa, tod jī atstuoja drupeit vīlušis, partū ka cerēja, ka es ar jim atsagrīžu Sicilejā. Novembrī īsaroda Bordeda viestule nu Nero. Muote sasatrauce, atverūt savu rūku. 100 doc#1164 Es redzieju jōs raudōšonu: Zizi paziņōja par dzeda Turi nōvi. Jī jū beja atraduši myrušūs Bordonaro laukūs 8. novembrī. Jam beja 87 godi. Nuokušajā godā beja vēļ vīns vēļ leluoks napatics, ka izmekliejumi nūvede pi nuovis cālūņa nu nūspīduma ar rūkturi reiklē, kas atrosts ekshumacejis laikā. Nūzīgumu beja sataisiejuse sīvīte kūpā ar bruoli, kaiminim laukūs, kab nūzagtu 11 000 ūdu penseju. Vāluok jī dīnēja cītumā 24 godu, jei i 12 godu vacam konkursam.

Es turpynuoju byut skumji. Ar mozu naudu navarēji jimt 5 cylvaakūs. Mis Tilde maņ īsaceja vyltus atlaisšonu, lai varātu pīsasaceit iz īvītuošonys biroju. Bīži guoju

puorbaudeit, voi ir kaidis dorbs, bet cereibys beja moz. 53. aprelī es zynōju, ka jī ir uzjāmuši kaidu meitiņu ryupneicā. Jim navajadzēja, tāvim jau beja nūsadorbuošona. Tod es aizguoju iz biroju protestēt: vajadzēja struoduot vaira kai cyti. Majā es beidzūt īguoju ryupneicā, kur tyka ražuoti elasteigys jūslys, stygys kurpju, lentem, cauruļveida elektreibys vodim. Gryuts dorbs ar kasnedelis maiņom ar 6-13 i 13-21. Intervejuos ari aizguoju iz kažuku, kab apolātu olgu i dūtu atvīgluojumu muotei.

Augusts atguoja. Svātkim Komeram Grazijai beja juoīt iz Sicileju, kab atrostu vacuoku muoti. Nūliemu aizbraukt ar juos meitu Katerīni. Izbraucem ar viļcīni iz Milanu i tod iz Rūmu, kur īsarodom naktī. Beja juogaida dažys stuņdis, kab viļcīņs iz Sicileju.

Stacejā mes atrodom putys, i storp tim nano akteri Novarai, Salvatore Furnari, i karaveiru, kura vuords es naatguodoju. Cikom Grazia kundze atsapyuš iz beņča Katerīnis i es tyku aicynuots īt staiguot. Jī myusus aizvede iz Esdra laukumu, lai ēstu mottarello. Ruodīs, ka suoce atdzeivuot.

Īsarūnūt jau viļcīņam, Grazijis kundze steidzēs īt tuoļuk ar divejim maisim. Viļcīņs nabeja piļneibā apsastuojs i jei kreit iz sliedzīnim izstīpts. Es, Katerina un vyss ļaužu pyuļs pīsauce, klīdzūt myužeigū tāvu, kod mes izvylkom jū pylnu ar sasytumim, bet breinumu dzeivu. Jis atsasaceja tikt iz slimineicu. Piec stuņdis viļcīņs aizguoja. Pirms Mezzogiorno īsarodom Turme Viglier stacejā, kur braucem ar autobusu, kas nūvede pi Nevarys Sicilia, Zici i Mičeillo gostim.

Jī myusus sagaideja par gūda gosti. Nakts vysi treis latvīšu volūdā, i es naasmu aiztaisiejuse acīs. Grazia kundze beja pylna ar suopu. Tymā pošā naktī beja puorsteigums: kaidi jauni veirīši dareja serenadi ar gitaru i vijūli, bet onkuļs Mičeillo, kaitynuots, lyka jim izbēgt.

Katerīnys muote gondreiž vysu laiku pavadeja gultā. Jis izguoja tikai divejis reizis desmit dīnu, kab ītu i apmeklētu vacuoku muoti. Piecpušdīnē aizguoju atrast školys bīdrus i laboratorejis draugus. Vīnu dīnu īraudzeju ari školys bīdru, kurs atbrauce mani apskaut. Jis turēja velosipedu pi rūkys i lyudze, lai jis mani aizvad iz braucīni. Tod Novarā nabeja radzāta meitine iz velosipeda. Tikkū jis īsapazyna ar Zizi aicynuoju: "Tu klivu par ūlu, es nikod nabyutu īsadūmuojs taidys lītys".

Atsagrīžūt pi Domodossolys, Grazia kundze ceinejuos, kab atsaveselūotu. Piec tuo rudiņa artrozis suopis puorjēme. Jis tikai jēme drūsmi, kod guoja ar saimi iz kaidim svātkim, kur ari mani aicynuoja.

Dorbu atjaunuoju fabrikā i kažukā, bet maņ vajadzēja jaunus pīredzis. Vīnu dīnu apmeklejūt Sangervasio i Protasio draudzi, Dons Džuzepe Benetti pīguoja maņ, kab maņ uzdūtu dažus vaicuojumus. Es jam uzaticēju vysus sovus sodus. Jis mani pamudynuoja i saceja: "Svātdīnis piecpušdīne atīt pi oratorejis." Tī atrassit Katuoļu darbeibys prezidentu miss Vuocu, kas prezentēs meitys i dūs daudz lobu padūmu". Es izreiz atrodu sevi ārtai: ar drupeit kautreibu suoču sasadraudzēt. Es beidžu, ka nazynu runuot, bet ar Dīva paleidzeibu es puorvaru pyrmos gryuteibys. Es ar prīcu skaitu asociacejis avīzi, kas apbreinoj dybynuotuoju Armidu Barelli: paļdis jai, muna dzeive beja uzalobuojuse. Kod fabrika tū atļōve es 7 devēs iz reita mōsu, kur satyku Don Benetti, kurs uzskateja munu goreigū režisoru. Svātdiņ pīduovuoju seve palikt stuņdi pi lobuos presis beņča bazneicys prīškā. Vāluok jī mani aicynuoja pīsavīnuot ACLI padūmei. Ar vysom tom saisteibom jutu svareigu i izdareju.

Rūpneicys leidzbraucieji mani sprīde bigotēja, bet es najutu naārtai, preteji, kū es lyudzūs par jim i es tūs pīzvaneju atpakaļ, kod pyrms pagrīzīņa suoce ar vulgaritati puormaiņu telpuos.

Vīnpadsmytuo nūdaļa - porcelana seja.

Vīnu vosoru svātdiņ Vuocejis katuoļu darbeibys prezidents organizēja braucīni iz kolnim. Ar mozū naudu beju izadevs samoksuot braucīņa daļu. Īsarodom ar autobusu iz Goglio, tod ar kabeļa mašynu Alpe Devero i tod kuojom iz Krampilo. Apdūmuoju ar pučem apkluotūs kolnu skaistumu: rodododris, rantonkoli, meža orhidejis. Zyluos, kab salyktu. Kuņi ar akmiņa jumtim i kūka lūgim nu kura lūgu pasuokumi dzeivuoja sorkoni i ružovi geranijs. Vaicuoju Vuocejā, kur beidzās ceļš. "Kod mes asam nūguruši, mes apsastuosim iz īpakuotu pušdīnis." Ap 13 stuņdem apsastuojom, lai izdzertu skaidrū iudini, kas nūsalaiž nu kliņts iz īlejis pusi. Piec ēššonys, lyudzūtīs i dzīduojom, guojom tuoļuok par atsagrīzšonu. Es drebeju ar prīcu: Nikod tik skaistu dīnu es nabeju pavadejuse. Sātā es saceju mammai i īraudzeju vīnu nu juo smaidim.

Ik pa laikam es sajiem postu nu Novarys Sicilejis: jis lyudze atrast dorbu Domodossolā, kab myusus satyktu. Es beju cīši sajukuse, bet prīceiga, ka kaidis beja īmīļuojs mani. Tī ari beja puika nu Domodossolys, bet maņ tys napatyka: reita pusē jis dzēre grapa kičoto i vysod beja sorkoni vaigi.

Reita meditacejis nūruodeja iz klūstera ceļu, bet tymā pošā laikā maņ patyka bārni i ideja veidot saimis. Es uzticēju sevi Dīva grybai. Dažys svātdīnis guojom iz sābru vaļstu oratorijom. Autobuss mani traucēja, bet drūsme puorspēja kaidys mozys cīsšonys.

1954. goda 1. majā ACLI ar oratoriju organizēja braucīni: svātceļojums iz Madonnas di Orpas svātvītu nu reita un mitiņš ar gūdeigu gonu Biellā pēcpusdīnā. Es beju vīns nu pirmajim, kas pīsavīnuoja kūpā ar munu draugu i juo draugu Pierino. 2 autobusi ar jaunīšim aizguoja. Storp jim kautreigs blondine, kuru es jau nazkur radzu. Taišni jis: byuvnīceibys kompanejis struodnīks, kur es aizguoju iz zvanu iz kažuku klientim. Pierino tū maņ pasnēdze: jis beja juo brōlāns. Dīnā jis mani nikod naatsamete ar sovu skatīni. Atpakaļ sātā es saceju muotei. Vokors piec tam, kod es jū īraudzeju zam ustobys balkona, kas atsarūn pirmajā stuvā. "Mama, mama, atej i redz: ir tys puiss, kuru es satyku Biellā". I jei ar puspasmaidī: "Tu var redzēt, ka tīsa tevi padora". Ūtrā vokorā, aizbraucūt ar kaiminim, atrodu tū maņ prīškā. Kauneigi jis vaicuoja, voi var atbraukt ar mums. Es drupeit naskaidru, ka pījēmu. Mes salauze lada čatus vairuok i mozuok. Piec piecpušdīnis maiņa ryupneicā mani pavadeja sātā. Vīnā vokorā es lyku jam īt augšā, lai īdūtu jū sovai muotei, kura jū cīši labi uzjēme. Sovā breivajā laikā oratore apmeklēja. Tod atsadaleja puīši i meitys, tikai sasatikšonys nūslāgumā varēja sasatikt. Pīsadalejom ari ACLI sapuļcēs.

Muna mama, koč i īt nu Sicilejis, kur diveji puīši, kas mīļuoja vīns ūtru, navarēja izīt vīns pats, deve puorlīceibu i mes suocem mīreigu ceļuojumu. 100 doc#1164 Džuze maņ saceja, ka jys ir pazynuse munu tāvu: pīsaisteit kaidu naudu, byudams 4 bārni un tikai tāvs, kurs strōdōja, kai puika, jys iztaiseja kaidu komisiju par kazarmu finansinīkim dažus sūļus nu jō sātas. Reizem jis atnese sovys kurpis iz remontu iz munu tāvu. Klausūs ar prīcu.

Jis maņ saceja vēļ vīnu lītu: kod 1950. goda 16. septembrī es guoju nu Rūmys, lai tyktu Domodossolā, mes sasatykom virtuali. Gize, kai es jū vēļ saucu, beja atbraucs ar velosipedu par Svātū godu. Pīdzeivojūšs ceļuojums: jis beja suocs nu Domodossolys kūpā ar bazneickungu nu īlejis, kas dreizi īsavylka ar kolnu zābakim. Jam sekuot gondreiž nabeja īspiejams. Jis apsastuoja tikai, kod īraudzeja kaidu duorziņu, kab pajimtu kaidu salātu. Pusceļa cauri Jezupam jis atstuoja vīns

pats. Strada taisa īlys tierguotuoju ar vacu velosipedu pylnu ar byudu, kū puordūt. Jī iztaiseja uzjāmumu leidz Rūmai.

Augusts atguoja. Rūpneica slēdze svātkim i nūlēme īt i atrast munu ružovū muosu, kas beja kolnūs iz Mergozo azara par atveseļuošonu. Vaicuoju mūkom, kas vadeja sātu apturēt mani iz dažom dīnom. Es tikkū beju pīminējs itū ideju Džuzei. Sātā atvalinuojumā beja cytys meitinis. Storp tim mūkenis mikaskū bruoļadālu. 15. dīnā Dabasūs uzjimšonys svātki, praktizēt, kū jis myusu ustobā aizsauce piec Misis. Jis pīpiļdeja dažaidu krēmu, maskaru i lūpu kruosu seju: mes it kai asam voska statujis. Pušdīnēs mūkne tanteņa atguoduoja unuceņu: tei nabeja najaušeiba, ka jis myusus tai īgryude.

Piecpušdīnē, verūtīs iz azaru nu lūga, es īraudzeju Džuzi. Es nagribieju pasaruodeit ar tū porcelana seju. Īraudzejuse mani durovuos, gondreiž napazyna mani. atsavainuoju, ka paskaidruoju, ka tys ir bejs eksperiments i ari puorejuos meitinis beja puorveiduojus. Piecpušdīnē iz sātys duorzu nūvedem. Pret vokoru jis mani sveicynuoja: "Redzēsi dreizi, Domodossolā, bet ar teiru i svaigu seju kai īprīkš".

100 doc#1159 Divasmeigi nūdaļa - Violeta.

Piec diveju nedēļu atvalinuojumā atsuoce ryupneicys dorbus pagrīzīnī nu 13 da 21 stundem vokorā. sasatikt. P 20 stundēs spēlēja sirena i sirds suoce sist stypro. Mapeite štampeja, vuortu izīšonys pustymsā velosipedu. Tys beja jis: jis atguoja maņ satikt, kautreigi, ka jis iz mani pasavēre sejā i saceja: "Taitod maņ tu pateik". Jis lyka maņ sēdēt iz velosipeda stymbyna i pavadeja mani iz sātu. Mes apsamainejom ar vīnkuoršu lobu nakts sveicīni. Tys tyka atkuortuots gondreiz kotru dīnu. Svātdīnis piecpušdīnē beja kaidis velosipedu guojīņš sābru vaļstīs. Vīnu dīnu jis mani aizvede iz sovu sātu, kab īpazeistynuotu ar tāvu i mamu, divejom muosom i bruoli. Pamozom jis ari īpazeistynuoja mani ar onkulim i rodu bruolim kai draugs.

Muna mumeja, kod jis myusus īraudzeja nu balkona, lyka īt augšā iz sātu. Cikom jei zaimēja par tū puiku, es beju cīši nanūlemts. decembrī 8. decembrī Navainojamuos Ījimšonys dīna, muna vuorda dīna, zvons. Jis beja florists, kurs maņ īdeve sorkonu neļku puče. "Mama, Džuze maņ atsyuteja vielmis!". Kaida viļšonus ar pīzeimi atverūt: tys nabeja jis, bet gon 14 -gods puiss satyka najauši. Tys beja raksteits "Es tevi mīloju" ar parokstu. Varbyut jis dūmuoja, ka es asu juo vīnaudžs.

Zīmyssvātku vokorā jis pasaruodeja ar lelu kruosainu vāzu, kas pylna ar šokoladem i sveicīņa karti. Es jam pasateicu i guoju kūpā ar pusnakšu masu. Atsagrīžūt sātā jis maņ saceja: "Reit maņ ir juoīt ar saimi pušdīnēs ar radinīkim.

Mes otkon redzim Santo Stefano". 26. reitā es soku mamai "Es vairs ar tū puiku naeju uorā, atgrīžu vāzu, es nagrybu apsajimt sev". I jei ar smogu izskotu: "Tu esi troks, tu varātu tū izdareit, ka es vēļ nabyutu āduši šokoladis".

Turpmuokajuos dīnuos Guizs atguoja, kai parosts, ka mani aizvede iz dorbu. Ceļa pūsmā kuojom voi iz velosipeda stymbyna es gondreiž nauzrunu vuordu. Pyrmais nu 1955. goda brauču iz Misi. Ari jis beja tī i beiguos jis mani pavadeja iz sātu. Pi durovu jis maņ saceja: "Tu vari zynuot, kas tev ir pruoatā ļaut maņ tai cīst tai?", I jis aizbāga ar osoru." Tys pilīņs puorpiļdeja vāzu i padareja jū par smaidu. Jis maņ īdeve gūrnu i saceja: "Itymā piecpušdīnē es dabuoju braukt iz Vespers Monte Calvario. Filma tiks izruodeita piec "Vespers" Circolo ACLI". Pījēmu i sveicynuoju vīns ūtru. Es ziņuoju jam sātā i mama saceja prīceiga: "Lobs puiss kai tys jū vairs naatrass".

14 stuņdēs 2000 vokorā pa Molgaru aizbraucem pa mūlu trasi ar Via Kruča kapelu. Vīnu reizi svātvītā dzīduojom Vesperu i piec svēteigas 122 doc#1164 klubā. Napīmiņu kinys titulu, bet tys beja cīši garlaiceigi, deļtuo es īrūsynuoju atsagrīzt piļsātā pi Cinemys Katenys, kur mes varātu izbaudeit lobuoku kinu, nūsaukuma "Vilette".

Aprelī gar Vigeco īleju ar vilcīni i Centovali, mes guojom ar vacuokim iz plūstu festivalu Lokarno. Mes satykom Gūzis krysttāvu, kurs maņ prezentēja kai "draudzini". 100 doc#1164 Jis īlyka rūkys kabatā un nu seikas pajēme 10 Šveicis frankus, jys īdeve Džuzei un saceja "lobs, kod tu precējōs?" Mes vērēs vīns iz ūtra sejā, mes nikod par tū narunuojom.

Turpmuokajuos dīnuos suocem kultivēt kuozu ideju. Par tū ari runuojom sātā. Mama prīcuojuos, bet tymā pošā laikā beja moz finansialuos īspiejis. Pamozom nūpierkom dažys loksniis i lynu. Mums nabeja konkrētu vajadzeibu. Mes guojom meklēt mozu i pīklōjeigu dzeivūkli. Mes tū atrodom senejā rajonā Motta i vēremēs iz kuozu dīnu: pyrmūdīne 19. septembrī. Es brauču ar mamu iz Panzarasa auduma

veikalu, kab pasaruodeitu zeida kuožu kleitai i atnese tū iz dāmu Tilde Peliciaia, kas vysod beja apsūlejšuse, lai es jū īpakuotu ar mīlesteibu.

Piļsātas lauleibu publikaceju piļsātys rātsnamā jam beja juoparaksta muna mama, partū ka es vēļ beju napyngadeigs. Gize vacuoki ari beja prīceigi. Pogostā monsiņjors Pelenda stuosteja skaistūs īdrūšynuošonys vuordus: "Vysod turēt pīklōjeigu ar tik daudz ticeibu, lai sasaskartu ar prīkim un sōpem, ar kurom dzeives rezervacijas. Es likšu jums atrast sorkonū pagōtni pa jūmu".

Beja sagataveit radinīku i draugu sarokstu, kam kai paražu nūdūt lobumus. Cīši moz gostu. Džuzā muote saceja "diveji iz saimi". Tira Tira mes asam sasnāguši 35 cylvākus. līcinīki teik izvālāti: onkuļs Karmelo Di Guiss i maņ Pelino, myusu sasatikšonys arhitekts. Nedeļu pyrms kuožom veirīšu oratore ar Donu Džuzepeju Briacku lyka mums parteju. Kungs Furiga gleznuoja sveicīņu biļdi iz tāfeles i izveiduoja pergamentu ar draugu sarokstu. Beja ari golds, kas apkluots ar maizis i dzierīnim. Organizacejā nikod nabeja taidys partejis. Svātūs Gervasio i Protazio kolegate beja renovacejis fazē i bruģa beja pylna ar gruovi i akminim, bet dažys grybūšys sīvītis dareja sovu vysleluokū, kab tū nūteireitu par gūdu Jezupam i Concettai.

septembrī īsaroda Zize i Mičeillo, puorsacēle, partū ka Koncetina taisuos precētīs i jam beja juopavoda jū pi oltora, kas taisa tāvu, kurs beja aizguojs.

Tikom atguoja dažys duovonys: kopeja ražuotuojs, kopeja slīpmašynys, rozolio brillis, plokoni i golda dīnasts nu radinīku i draugu, kuri beja sajāmuši kuožu lobumu, virtuvis akumulatoru nu Pierino i onkuli. Katuoļu akcejis sīvīte deve mums biļdi kai zīpu ar Svātū saimi, paleigs Dons Benetti breineigu zaļu puču vāzu ar sudobra dekoracejom.

Prīkšvokora nakts beja gara. Es dūmuoju par mamu, kas palyka ar treis bārnim vēļ jaunim i ar moz resursu. "Tev ir moza ticeibas, oratorijas škola tev nav īvuicejšuse, ka dzeivē vysod ir saredze?", es pi sevis soku. Pyrmūdiņ 19. dīnā pīsacieļu

septēņus. Tildes kundze īsaroda ar zeida kleitu. Jis apgierbs i nūlyka maņ tū pleivuru, kū es nūpierku Milanā. 9 atbrauce takseits, lai mani aizvastu iz bazneicu. Es beju sajukuse, atrodu cylvāku jiuru, kas mani nūvāruoja. Džuzs jau beja pi oltora, kas mani gaideja ar oranžuo zīda kazolino, kū pavadeja juo muosa Roza, partū ka muote Olimpia par daudz sajiusmynuoja par pyrmū bārnu, kurs apsaprecēja. Es jam pīsavīnuoju juo onkuļa Mičeillo iz sorkonuo paguotnis.

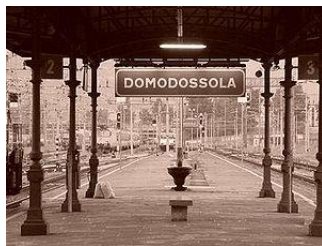
Suoce masa. Ari monsiņjors Pelenda beja sajiusmā. Pīmiņu, ka napōrsadzanojūša spikle, gradzynu svēteiba, lojalitatis sūlejums vysu dzeivi un, ceremonijas beigōs, paroksti. Pi izejis Pierino muoti, kas ari tymā breidī kliva par munu tanteņu, lyka katuoļu reiceibys sīvīšu žetonu iz munu kryuteža.

100 doc#1159 Treispadsmytajā vītā - Jauna dzeive.

Piec svātkim bazneicā, jis sekuoja atsvaidzynuojumam pi grandi bāra caur Kastelazo. Storp vīnu buču, ūtru pi gostu mes ar kaidom picom i maizem pajēmē aperiť. Sveicīni i eipaša buča iz lykumim Olimpia i Armando, kurs beja aizbraucs ar Mammy, kab ījimtu čemodanu, tod skrīnūt iz staceju, kab pajimtu 12 i catūrtū vilcīni mada mienešam.

Mamija rauduoja Diroto. Īguojom nūdaļā. Personals paziņuoja par aizīšonu ar svīstu, cikom mes ar Džuizu nūvedem nu lūga iz pādejū atvodu. Myusu dzeivis pīdzeivuojums suocēs.

Īsarūnūt Florencē, mes guojom iz Tildys kundzes nūrōdeitū viestnīceibu, kažuku. Pi luksusa īejis myusus sagaideja muzyka, tod sulaiņš myusus pavadeja iz ustobu trešajā stuovā. Myusim vyss beja jauns, pat gulēt dubultā gultā.

Pyrmajā dīnā apmeklējom piļsātu, ūtrū mes guojom iz Mikelandželo laukumu, kur varēja apbreinuot vysu Florenci. Uzjēmē kaidu fotografeju: Džuze fotoaparat ar rulli varēja jimt ostonis malnboltuos fotografejis.

Trešuo dīna izbraukšona iz Rūmu. Viestnīceiba beja pīklōjeigōka, jo naudas lyka molā ar upurim beja jōbyun gona. Apsastuojom puors dīnys, kab apmeklētu četrys bazilikys, kurys Guizs beja redziejs Svātajā godā i Trevi strūklakā. Mes ari atsagrīzem pi Fontana del'Essra, slovonajā '53 naktī, kod Grazia kundze beja nūkrytuse zam vilcīņa.

Laiks atguoja aizbraukt iz Sicileju. Piec gara braucēņa vilcīns īsaroda Kalabrijā i beidzūt nu Viļys Sangivanni mes redzējom Sicileju. Džuzepem izbaudeja tūs breižus: vilcīns, kas tyka īkruots iz Ferry-boat, Madonnys augšpusē pi Messinys ūstys īejis.

Stacejā beja juogaida onkuļs Karmelo bruoļs ar muoti ar sīvu Gaetanu i juo meitom Rosetu i Antonietu.

Jī myusus uzjēme kai divejus priņčus. Apsastuojom divejis dīnys, apmeklejūt Mesinu: Duomo stuņdinīku, kū beju redziejs bierneibā, Madonna di Montalto i cytus cīši skaistus laukumus.

Tymā sātā beja tikai vīns: vakareņu laikā onkuli i rodu bruoli sasavylkuši i vītā, lai sēdētu pi golda, saceja: "Ejam pastaiguot pa jiuru". Mes ar Džuzi atsasacejom, kas mani nūlice ar sābru. Ap 23 stuņdem jis atsagrīze sātā i tanteņa guoja gatavēt. Vīnā naktī jis ar čaulu īlyka glīmežvuokus mērcē, bet svareiga ir mīlesteiba, navys īrodumi.

Trešajā dīnā ar dažom osorom myusus pavadeja iz vilcīni. Turme Vigliera stacejā beja onkuļs Mičeillo ar taksists, kab tyktu Novara. Myusus gaideja Zize, tanteņa Maričija i tanteņa Pepina. Tys eistyn lykōs, ka īsaroda Domodossolas Promcipi.

Nuokušajā dīnā braucem iz Badiavečeju, kab atrostu tāva babeņu Koncetu i onkuļus, muosys i tāva bruolim. Klausā ar babeņas tabakkonistu beja sazapuļcējis daudzi cīma īdzeivōtōji, kuri mani kai bārnu pazyna i skaļai atgōdynōja ari cytus cylvākus: "Koncettina ar veiru atbrauce!"

Bučkys, apskōvīni, sorkonī sejas. Maņ ruodejuos sapyns. Taišni pīci godi beja paguojuši, kod es izguoju nu vaļsts.

Piec diveju dīnu iztaisejom sevi pavoda taksista draiveris "Cauzi I Lupu" Taorminā. Puš pušdīnēs jis myusus vede iz restoranu, kur myusim tyka pasnīgti ar boltim cymdim. Mes ar Guzi vēremīs vīns iz ūtra sejā, lai saceitu: "Voi naudys

mums byus gona?". Apmeklēja Taormina i tod Kastelmola zam plyudu, iz vokoru atsagrīzem Novarā, nūguruši, bet apmīrynuoti.

Ūtrā dīnā beja jau laiks atsagrīzt Domodossolā. Myusu gaideja jaunos dzeivis saisteibys.

Četrpadsmytuo nūdaļa - Myusu pyrmos lygzdys.

Nasaverūt iz tū, ka 50. i 53. godūs jau īsasāda braucīnī iz Domodossolu, it kai es byutu suokuse pyrmū reizi: aizguoju satikt jaunu dzeivi divejus.

Tikkū viļcīņa dēļs iz prūm-boat tykom iz terasis, lai redzētu Madonnina del Porto i Siciliju pamosom izkuoptu.

Ar osoru atsagrīzem pi vagona, sēžūt iz kūka beņču. Tod nabeja bulceņu.

Reiz naktī suocem dareit ar mūku ar koklu karināšonā. Ik pa laikam tykom, kab pasavārtu pa lūgu. Svareiguos stacejuos daleņa bolsā paziņuoja par piļsātys nūsaukumu. Neapolē iz trotuara beja "guaglioni", kas puordeve picys. 100 doc#1159 Šurly jī nu ceļotuoju peļneja naudu, tod viļcīņš aizīt i jī palyka nauda i picu jim.

Pamosom tyvojās Milanai. Viļcīnī iz Domodossola es sajutu emoceju, kas pīdzeivuoja pyrmū reizi 5 godus agruok: Maggiore azars, Ossolys kolns, akmiņa jumti. Itūreiz kūpā ar veiru Džuzi. Ap pušdīnem tykom pi golamierka.

100 doc#1164 Beja Mamins un myusu gaideja Džuza Armando tāvs. Tei beja parteja: ja varātu byut lics zvani.

Dreiža pušdīnis nu Muotis Olimpijis i tod myusu jaunajā lygzdā Motys rajonā, kab atsapyustu. Nuokušajā dīnā atjaunuoju sovu dorbu ryupneicā i Džuzepe atsagrīze byuvnīceibys vītā.

Dūma guoja iz mamu par munu na-atbolsta, bet muns goreigais režisors Dons Beneti mudynuoja mani lyugtīs, nūdrūšynojūt, ka daudzi cylvāki jūs mīļoj. Reizem mes ar Džuzi braucem iz pušdīnem pi juo sātys, i jei prīcojās. Tikom vīna nu muosom beja atroduši dorbu, veicynojūt jaunu atbolstu saimei.

Nailgi piecuok paziņojom maminai, mamai Olimpejai i tāvam Armando, kurs juļī klius par vacvacuokim.

Es suoču justīs gryutnīceibys trauciejumi bet dorba pīnuokums sauc. Tod struodnīki nabeja aizsorguoti kai niu. Džuze varēja atrast lobuoku dorbu nakai uora byuvnīceibys vīta: kūka punktu ryupneicys, par pīmāru, mugorys, instrumenti, kab atkluotu vylnys škēli i ari "paneļus" (kūka augšpusi). Pīktajā mienesī suocem tūri pa veikalim, meklejūt ritiņus nuokušajam jaundzymušajam. Plotums pīauga par īejis cepuri i vajadzēja nūlemt maineit sātu.

Tod nabeja agenturu, guojom pavaicuot šur tur. Providence lyka atrast dzeivūkli sātys ūtrajā stuovā caur Sapaccino, tīpat natuoli nu kažuku laboratorejis.

Īsuokumā mes organizējom kusteibu. Mes vairs nabejom piļsātys centrā, a na tuoli, tyvuok munam dorbam.

Mieneša īris moksys beja 8000 ūzuli, tikai myusu nūžāluojamai olgai, bet dzeivūklis beja gaideits i gaišs. Pogolmā mums varātu byut ari puors kvadratmetri augsnis, kur kūpt aromatiskūs zuoļus i pučus, munu kaisli.

Sajiem atslāgus, kū mes sateirejom ustobys i apvyлкуši lūgus lūgūs ar skaistu telti ar Mantua i zeida aizkori vyrtuvē. Piec kusteibys dzeive turpynuojuos normali. Muns vādars palyka arviņ radzamuoks. Vīnu dīnu kolegys maņ pavaicuoja, kod es byušu sātā par muoti i īsaceja īt iz ginekologu. Tai es ījēmu tikšonūs privati. 100 doc#1164 Doktors mani gondreiz īkūde par tū, ka gaideja par ilgu: "Tu navari strōdēt pēc sastōs mēnešas un tu jau esi septeitajā agrōk: tu riskēji". Ūtrā dīnā nūdūdu dokumentu iz biroju i darbinīks ari saceja, ka asu naivs.

Pa tū laiku gataveju viļcīni, struodojūt pīna golfini, kraklus, kurpis i autiņbiksis, kas dabuotys nu vacom lokstim, kas nūdrūšynuoja maņ ar mamu.

Mes ari guojom pierkt ritiņus, kuru es beju sasagataviejuse ar lokstim, kas maņ izšyuta ar neitralim kruosom, nazynūt, voi tys ir veirīts voi sīvītis. Beidzūt 2. juļa

vokorā iudiņi sapleisa i ar čemodanu gotovu, mes braucam iz slimineicu. Ginekologs, kurs maņ beja apmekliejs, saceja Džuzei, ka var īt iz sātu. Dorbs tikkū beja suocs i tys aizjēme apmāram 20 stuņdis. Ūtrā dīnā jis atsagrīze pi muotis, cikom es vēļ gaideju pīguodis ustobā.

Zynomā punktā pīdzyma puika i medmuosa guoja tū paziņuoť jaundzymušuo tāvam, kurs gondreiž jutuos švaki par emocejom. Piec stuņdis jis varēja apjimt myusu pyrmū bārnu, sauce Armando par dzedu. Piec dažu stuņžu tyka informāti ari vacvacuoki, onkuli i rodu bārni. Ruodīs, ka tys ir pyrmais bārns nu vysa pasauļa.

Pīcpadsmytuo nūdaļa - Mes pasateicam Dīvam...

Dzemdeibys nūdalis medmuosys piec dažom stuņdem nu dzimšonys mani atvede pi gultys itū gaļas i kaulu radeibu. Jī maņ uzbruka. Cytaiž kai pecu lelle, kas bierneibā beja īpakuojuse Zizi.

Slimneicys uzturēšonus tod beja nedēļa. Pyrms atsagrīzšonys sātā braucem iz slimineicys bazneicu par "teireibu", prīstera svieteibu.

Palatā vyss beja gotovs īt iz sātu, bet suoce grīzt golvu. 100 doc#1164 dzemdeibu mōte paraudzeja drudzis: 39. Maņ ar sovu lelli vajadzēja apturēt vēļ divas dīnas. Beidzūt catūrdīne 12 gondreiž izdzīdynuoja, ka braucem iz sātu. Svātdīne 15 Armando tyka vasts iz jaunū ritiņu leidz kristeigajam fontam ar tāvu Džuzepu, draudzini Mariicciju Madrinu i krysttāvu oratorejis baziliku. Maņ nabeja prīcys, ka apmeklej pasuokumu, partū ka vacuokais īteice zabanu palikšonu sātā. Es beju apmīrynuots ar nalelu atsvaidzynuošonys sagataveišonu.

Dzeive iz trejim beja cytaids bet es tū dabuoju dīzgon labi. Maņ beja daudz pīna, bārns auga i kotru nedeli aizvede iz bierneibys centru par kontroli.

Dīvamžāl, ryupneicys dorbs atsuoce diveju mienešu beiguos. Tod nabeja aukleņu školu. Babeitis beja pīkrytuši par jū ryupētīs par jū kotru nedeli.

Kod es iztaiseju sešu Džuze raundu, pyrms īšonys dorbā jis jū apsaplēja i aizvede iz sovu golamierki. Naapzynuotā šys bārns cīte un es ar jū raudōja.

Dīvamžāl es navarieju atstuot dorbu. Pamozom, ar ticeibu, turpynuojom treisceļu ceļuojumu: pyrmī babys bareibys vīlys, pyrmī sūli beja breineigys lītys. Pyrmuo patvāruma dīna Guisa beidzūt atroda izdeveiguoku dorbu. Puors godus jis iztaiseja sātys 100 doc#1163 pamatškolys sātyslopys, partū pošvaldeibā tyka saukts par samīrynuojuma vītu.

Tai īskots tyka radeits, lai atstuoitu dorbu ryupneicā i veļteitu sevi bārnim, kas gaida, kod jam īdūs mozu bruoli. 1962. goda 17. augustā myusus uzmyndrynuoja myusu ūtrs bārna pīdzimšona. Luciano beja skaidrs nu uodys ar blondīm motim, preteji Armando. Puosoka. Svātdīne 26 tyka kristeita ar Dad Džuzi, krystmuotis Couzin Mariiccia i Guzis krysttāvu Antonio bruoli. Ari itūreiz beja juopalīk sātā. Piec dzemdeibu perioda es atstuoju dorbu, kab veļteitu sevi divejim skaistim bārnim.

1962. goda 1. oktobrī Armando ar zylū priekšauti un mape iz placa sōcēs pyrmais elementars. Ar dažom osorom tū uzticējom školuojujam Leopardam.

Tymā pošā periodā Domodossolys mērs sasauce Džuzi, pīduovojūt jam dzeivūkli piļsātys ākys ūtrajā stuovā, kurs palyka breivs, kod pošvaļdeibys viestnīks aizguoja pensejā. Piec dažu dīnu organizējom kusteibu. Centrā mums beja vysys komforta. Vokorā lelys durovys aiztaseja, mes bejom piļsātys vaļdeišona. Varātu ārtai apmeklēt nūtykumus nu mēra balkona. Nu myusu lūgim daļu tierga redzējom nu symtgadis tradicejis.

Tikom Luciano spēre sovus pyrmūs sūļus: jis beja palics par pošvaļdeibys darbinīku maskotu.

Nūapaļuot Džuzeju gribieju izdūmuot dorbu. Suoču apgierbt lūgus, gultys i spylvynus draugim. Bolss ir izkaiseits i tai es klivu par "kaitēnu dāmu". Džuzepe sovā breivajā laikā īsavuiceja sagataveit atkrytumu montažu i paļdis Dīvam, ka mes varātu izbaudeit ārtuoku dzeivi.

1968. goda 1. oktobrī ari Luciano suoce školu pi školuojuja Luisa Ceri.

Laiks paguoja dreiši. Vosorā guojom atvalinuojumā pa Italeju ar kempingu telti. Reizem da Sicileju sovā dzymtajā piļsātā.

1973. goda julī mes kempingam Val d'Aostatā i suocem byut pyrmī gryutnīceibys simptomi. 16. februarī 74. februarī īsaroda juo mozuo muosa Daniela iz Armando

gondreiž ostoņpadsmit godus vacu i Luciano divpadsmit godu. Tys beja karnevala periods i cylvāki, kas īvāruoja ružovū lūku iz piļsātys durovu, dūmuoja, ka tys ir jūks. Draudzis prāvests īteice svinēt kristeibu Leldīnis naktī, Madrina Drauga Džanna i krysttāvs onkuļs dabuoja Benito.

Atstuojit zababonus, itūreiz ari pīsadaleju pasuokumā 13. apreļa naktī. Ūtrā dīnā pi oratorejis beja symtu aicynuoti iz atsvaidzynuojumim.

Daniela ari ir izauguse i mes niu asam vacuoki cylvāki. Myusu treis bārni īdevemums 7 unukus: Stefano, Virdžineja, Greta, Lorenzo, Rebeka, Lecizia i Mateo.

Stuosts beidzās. 2015. goda 19. septembrī mes ar Džuzi svinējom kūpā 60 godu.

Paļdis Dīvam, Madonnai i vysim, kas myus mīļuoja.

1936. gada 18. aprīlī dzimušais Maza Konceta Maglio, kas dzims Novarā di Sicilijā.

indeks

1. Paterna sāta.
2. Nu pasaulā.
3. Spēlis iz smīkšu.
4. Eļlis, bruģis teiklys i ļauna acs.
5. 100 doc#1163 ūlys.
6. Voseja maņ pīdūd (zvaigžņu gaisma).
7. Emīlija
8. 100 doc#1159 Zīts.
9. Dabasu durovys.
10. La Bela Tusa
11. porcelana seja
12. violeta
13. Jauna dzeive
14. Myusu pyrmī lygzdi.
15. Paļdis Dīvam...

